

Два рідні брати з Полісся своїм життям захистили Україну

Людина року від газети «Волинь» організувала в Італії акцію проти росіян

Школяр із Ковельщини підпалив автомобіль військового

№ 12 (16 961)

ВОЛИНЬ

Середа, 25 березня 2026 року

volyn.com.ua   t.me/Volyn_ZMI   facebook.com/Volyn.ZMI   x.com/Volyn_ZMI   instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

«Бачила фільм «Рембо»? Отакий Андрій – виходить із кулеметом і стріляє по ворогу»

Мама Андрія Лахая із села Велика Глуша – Тетяна Йосипівна – якщо й не дивилася колись американську стрічку, яку згадував при нагоді командир її сина, то тепер знає про цього ветерана війни у В'єтнамі у виконанні Сильвестра Сталлоне. От тільки її безстрашному Андрійкові не судилося повернутися додому. 14 березня 2023-го його життя обірвалося під час виконання бойового завдання в Харківській області. Через постійні обстріли тіло не можна було забрати, тож сім'я отримала офіційне повідомлення про те, що син пропав безвісти. І було майже десять місяців болісного очікування. На жаль, дива не сталося

Фото із сайту google.com.

Мабуть, Андрій Лахай ніколи не думав, що колись хтось порівняє його з кіношним героєм – безстрашним Рембо.

Тетяна Лахай: «Я, мамо, недалечко. Не переживай. До своєї дівчини можу звідси пішки зайти», – казав Андрійко, а тим часом був уже в гарячих точках».

Історія невимовного болю – на с. 3 і с. 6

■ Надзвичайний випадок

«Коли забирала дівчинку, бачила – над головою вже горить стеля»

Лілія Самойленко врятувала людей із палаючого будинку

Віталія ЛУКАШЕВИЧ, провідний фахівець сектору зв'язків із ЗМІ

Фото: ГУ ДСНС України у Волинській області.

забирала дівчинку, бачила – над головою вже горить стеля», – згадує Лілія Самойленко.

Завдяки її своєчасним діям, люди встигли вчасно вийти з зони небезпеки ще до того, як палаюче перекриття по-

чало падати додолу. Рятувальники, які прибули за викликом, локалізували пожежу о 06:28 і ліквідували о 06:42. Під керівництвом оперативного-координаційного центру працювали 4 відділення, 2 ланки ГДЗС, було залучено 5 одиниць техніки. Ймовірна причина – недовлік конструкції твердопаливного котла. ■

« У будинку було багато дітей – і саме це стало для неї сигналом діяти негайно. »

Іноді життя тримається на одному рішенні – не пройти повз. Доведено Лілією Самойленко.

Наслідки пожежі в Заборолі могли бути ще страшнішими...

Уранці 19 березня у селі Заборолі Луцького району загорівся одноповерховий будинок на шість квартир. Вогонь швидко поширювався по-крівлю.

Сусідка Лілія Самойленко, повертаючись додому, помітила дим. Не списала на туман, не пройшла повз, жінка одразу зрозуміла: це – небезпека. У будинку було багато дітей – і саме це стало для неї сигналом діяти негайно. Викликала ряту-

вальників – і кинулася будити мешканців квартир. Стукала у вікна, повідомляючи про небезпеку. Потім допомагала молодій родині, над оселею якої горіло найдужче, виносити дітей. «Паніки не було. Я просто знала, що треба робити. Коли

■ У номер!

Дизпаливо розводили самі – і продавали на АЗС

Фото: novunu-n.org.

Пальне змішували з газовим конденсатом прямо у складі. Викрито масштабну мережу незаконного виробництва та збуту пального, що діяла на території Волині та Рівненщини

Наталка НЕКОЗ

Як інформує Волинська обласна прокуратура, група осіб під прикриттям легального бізнесу налагодила повний цикл – від виготовлення фальсифікату в орендованих цехах до його реалізації через мережу партнерських автозаправних станцій. Для протиправної діяльності вони використовували розгалужену мережу підконтрольних підприємств. Незаконне виробництво здійснювалося кустарним способом у складських приміщеннях, де дизельне пальне змі-

шували з газовим конденсатом. Під час санкціонованих судом обшуків у місцях незаконної діяльності правоохоронці вилучили понад 80 тисяч літрів паливно-мастильних матеріалів, газовий конденсат, обладнання для перекачування та розливу пального, комп'ютерну техніку, мобільні телефони та чорнові записи, що підтверджують функціонування схеми. Крім того, вилучено грошові кошти у сумі 2,7 мільйона гривень, близько 230 тисяч доларів США та понад 7 тисяч євро. На вилучене майно на-кладено арешт. ■

■ Пульс тижня

Упіймали жінку, яка спалила три гектари трави

Рятувальники під час гасіння сухостою виявили палійку

Ліна ВОГОНЬ

Як інформують у Головному управлінні ДСНС України у Волинській області, 23 березня об 11:32 на лінію «101» надійшло повідомлення про загоряння сухої трави та чагарників на території садового товариства «Лаврів» Боратинської громади.

Рятувальники з Луцька о 12:58 ліквідували займання на площі три гектари.

На місці події виявлено громадянку 1968 р. н., яка здійснила підпал сухостою. На неї складено постанову за ст. 77-1 КУпАП, за якою передбачено штраф від 3060 до 6120 гривень.

Та навіть штраф у цьому випадку – не найстрашніше. Куди страшніше – знищені гектари землі, загибель тварин, отруєне димом повітря та пожежі, які можуть загрожувати людським оселям.

Тому рятувальники вкотре закликають жителів області не провокувати пожежі в природних екосистемах. Спалювання сухої рослинності заборонено! ■

Діти отримали обмороження ніг... через недбалість матері

Жінку із села Городок Луцького району оштрафували на 850 гривень

Катерина ЗАГАЙКО

У Луцьку суд покарав маму двох малолітніх дітей, які через неналежний догляд отримали обмороження ніг.

Волинянку звинуватили в тому, що вдень 15 січня, перебуваючи у селі Городок Луцького району, вона ухилилася від виконання батьківських обов'язків стосовно своїх дітей. Зокрема не забезпечила належних умов проживання малолітніх, в результаті чого вони отримали обмороження пальців ніг І ступеня. Дії кваліфікували за ч. 1 ст. 184 КУпАП.

Жінка на розгляд справи не з'явилася, будь-яких клопотань чи заяв на адресу суду не подавала. І все ж її провину таки було доведено протоколом про адмінпорушення, рапортом чергового інспектора УПП у Волинській області та іншими матеріалами справи.

Відтак суддя призначив матері 850 гривень штрафу і зобов'язав сплатити 665 гривень судового збору. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясояечку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підростки.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.

Тел.: 0968322058, 0996278855 (Наташа); 0673629532, 0664087776 (Люда); 067-119-53-13 (Віка).

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНІЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

■ Совість нації

Міг очолити московський патріархат, але обрав незалежність Української церкви

20 березня 2026 року на 98-му році життя відійшов у Вічність Почесний патріарх ПЦУ, колишній предстоятель Української православної церкви Київського патріархату Філарет (1929–2026)

Василь РОГУЦЬКИЙ

НА НЬОГО, ЯК І НА ГЕТЬМАНА МАЗЕПУ, РОСІЯ НАКЛАЛА АНАФЕМУ

Він був одним із найяскравіших та знакових релігійних діячів України нашого часу. За словами релігієзнавця Віктора Єленського, «Філарет – це людина, яка персоніфікувала боротьбу за автокефалію». «Без нього процес становлення незалежної української церкви був би значно довшим і складнішим», – констатує він.

Пригадаймо. У 1990 році, після смерті очільника російської православної церкви Пимена, Філарет став Місцевоблестителем на москов-

Богдан Фейсбук-сторінка патріарха Філарета

«Бог є любов. Тому й ми маємо любити одне одного», – наголошував Почесний патріарх ПЦУ Філарет (1929–2026).

1992 року отримали відмову, і у цьому ж році у Харкові відбувся альтернативний собор рпц, який обрав митрополита Володимира (Сабодана) очільником упц мп.

Філарет відмовився визнавати його та назвав рішенням неканонічним.

«БОГ ІЗ ДАВИДОМ, А НЕ З ГОЛІАФОМ, УКРАЇНА ПЕРЕМОЖЕ РОСІЮ»

Проте згодом патріарх Філарет став критикувати Томос та заявив, що Київський патріархат із ним на чолі й далі існує. Виник конфлікт. Він пригас після повномасштабного вторгнення, а восени 2025 року ситуація змінилась докорінно – Філарет відвідав з візи-

« У 1997 році москва наклала анафему на патріарха Філарета. Її згодом зняв Вселенський патріарх Варфоломій. »

ський патріарший престол та очолив Помісний собор рпц. Філарет розглядався як головний претендент на найвищий церковний пост, проте ієрархи рпц обрали патріархом Алексія II. Як казали потім історики, вибір предстоятеля не міг відбутись без впливу КДБ.

З проголошенням незалежності України Філарет зажадав більшої самостійності для українських православних від рпц. У листопаді 1991 року відбувся помісний Собор УПЦ, який ухвалив рішення про канонічну незалежність. Філарета обрали Предстоятелем УПЦ з титулом Митрополита Київського і всієї України.

Ієрархи звернулися до Алексія II з проханням затвердити це рішення і надати автокефалію, проте у квітні

У червні 1992 року Всеукраїнський помісний собор оголосив про створення єдиної Української православної церкви Київського патріархату. У 1995 році Філарета обрали її патріархом. Він активно виступав за автокефалію української церкви та ініціював переклад богослужбових книг українською мовою. У 1997 році москва наклала анафему на патріарха (її згодом зняв Вселенський патріарх Варфоломій. – Ред.).

Десятиліттями Філарет працював над визнанням української церкви й досягнув мети в 2019 році – Константинополь дарував автокефалію. Православну церкву України очолив митрополит Епіфаній. А Філарет був проголошений духовним наставником ПЦУ та отримав титул Почесного патріарха.

■ Лихий попутав...

Керівник агропідприємства вдарив ножами підлеглого у шию

Але уник тюрми через те, що у суді потерпілий відмовився від будь-яких претензій до начальника

Дарина ШЕВЧУК

Ратнівський районний суд виніс вирок керівнику ТОВ «Волинь Агро Груп» Олександр Сухорському за напад на підлеглого. П'яний обвинувачений вдарив ножами у шию співробітника. Чоловік вижив завдяки вчасно наданій допомозі...

Як йдеться у вирокі від 17 березня, інцидент стався 21 липня 2025 року у селі Тур Ковельського району.

За даними слідства, Олександр Сухорський перебував із працівниками на березі озера Святе, де вони обговорювали робочі питання та відпочивали. Близько 19:00 обвинувачений, перебуваючи напідпитку, раптово схопив ножі та двічі вдарив ними у шию підлеглого.

Потерпілий ліг на землю і затиснув рани рукою. Очевидці залишалися з ним до приїзду «швидкої». Тим часом обвинувачений викинув ножі і пішов до автомобіля,

де заснув на водійському сидінні до прибуття поліції.

У суді Олександр Сухорський пояснив, що знайомий із потерпілим кілька років і мав із ним звичайні робочі стосунки. За його словами, після відпочинку біля озера працівник підійшов до нього, і йому здалося, що той хоче щось забрати з автомобіля. У цей момент обвинувачений двічі вдарив його ножами у шию, проте мотиву свого вчинку пояснити не зміг. Він визнав провину, розкаювся та повідомив, що відшкодував завдані збитки.

Потерпілий зазначив, що

не має будь-яких претензій до обвинуваченого.

Суддя Ольга Фазан визнала Олександра Сухорського винним за ч. 1 ст. 121 КК України (умисне тяжке тілесне ушкодження) та призначила п'ять років позбавлення волі. Водночас покарання замінили на три роки іспитового терміну. Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді.

Як зазначає zaxid.net, за даними аналітичної онлайн-системи YouControl, ТОВ «Волинь Агро Груп» зареєстроване у 2017 році в місті Устилуг Волинської області. Підприємство займається вирощуванням зернових, бобових та насіння олійних культур. Бенефіціарним власником бізнесу є Ігор Кондисюк, а директором – Олександр Сухорський. ■

■ Коментар

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України:

У життя вічне пішов патріарх Філарет, великий духовний лідер і патріот України... З ним пішла ціла епоха – час мрії про духовну незалежність і про воскресіння Українського Православ'я. Мрії, яка стала реальністю. Владика Філарет не втомно і без вагань довго працював над її втіленням. Наша Церква здобула Томос у 2019 році...

Про сина Донецької землі України, про його земний шлях ще будуть написані книги і зняті кінофільми, бо його життя було багате на драми і круті повороти. Він був великим Українцем. Таким він увійшов в історію нашої Церкви, народу і держави. В часи свого президентства звання Героя України я давав лише Небесній сотні і військовим. У 2019-му зробив один із небагатьох винятків, бо довге земне життя Владика було присвячене Богові, народу та Україні (патріарх Філарет отримав від Петра Порошенка звання Герой України у січні 2019 року. – Ред.).

■ Незагойна рана

Одне з побачень із коханою – Марійка приїжджала до Андрія, коли він воював на Харківщині.

Андрій – у колі рідних людей під час приїзду додому в складі супроводу «на щиті».

«Бачила фільм «Рембо»? Отакий Андрій – виходить із кулеметом і стріляє по ворогу»

Продовження.
Початок – на с. 1

«АНДРІЙКО ЩЕ Й ОДРУЖИТИСЯ НЕ ВСТИГ, ХОЧ ДІВЧИНУ МАВ...»

Подружжя Тетяни й Олександра Лахаїв виростило четверо дітей – двоє дочок і два сини. Життя старшого, Андрія, забрала війна. Мама захисника-Героя говорить:

– Андрійко ще й одружитися не встиг, хоч дівчину мав – серйозно з нею зустрічався. Ми вже і з майбутньою невісткою добре зналися, і з сватами – її батьками. Але у війну син не одружувався, хоч ми цього чекали. Мабуть, не хотів, щоб Марійка (так звали його обраницю з села Мукошин. – Авт.) залишалася вдовою. Бачив же, скільки-то чоловіків повертаються додому у домовинах.

Зараз, коли сина можна побачити тільки на знімках та ще в картинках-споминах, жінка перебирає все, починаючи з малих літ сина, і пригадує, як дівчата – її однокласниці, бувало, говорили їй: «Таню, який у тебе хороший син!». Андрій справді ріс хазяйновитим, добрим, спокійним. Хлопці, його ровесники, часом вип'ють, бійку якусь влаштують. За нього ж мамі не доводилося переживати.

– До речі, після школи, – каже жінка, – Андрій вчився на діловода в Києві. Там моя старша дочка з сім'єю живе, то забрала до себе і його, і другого свого брата, наймолодшого нашого Валентина. Я й сама думала, що в селі трудно жити – хай здобувають спеціальність й там залишаються. Але – не... Вивчилися, та в столиці не залишилися – займали в один голос, що не хочуть у місті жити й вернулися у Велику Глушу. Як прийшла пора строкової служби, то, по правді, я Андрієві говорила, що дехто ж відкуплять-

ся, то, може, і йому спробувати так зробити (гроші тоді в нього були, бо вже на заробітки в Польщу їздив). Та син і думки не допускав, щоб від армії «відкосити», – вважав, що кожен чоловік має пройти цю школу.

І ось – зима 2022 року. Тетяна Йосипівна пригадує, що ще 23 лютого, пораючись на обійсті, бачили, як дорогою, в сторону кордону з білоруссю, йшла колона військової техніки:

– Мій чоловік, дивлячись на ту техніку, казав: «Буде війна». Я до нього: «Що таке говориш?». А він – далі своє веде: «От побачиш».

За словами Олександра Івановича, вже з рік через Велику Глушу військові з автоматами їздили автобусом у бік кордону («певно, навчання були – люди говорили, що тоді вже наші мінували територію – дороги, стежки у прикордонні, що за кілометрів десять від села»).

«Не, мамо, я не можу хлопців підвести. Як я не повернуся, то більше нікого додому не відпускають».

І такий спогад Андрієвої мами:

– За тижнів два до початку великої війни хлопцям із нашого села прийшли повістки, щоб з'явилися у військкомат. Про це ми взнали від Андрія, який якраз у Мукошині, в Марійки, був. Він дзвонив мені одного дня й наступного – все допитувався: «Мам, а мені нічого не приносили?». «Ну не...», – казала, як було.

Андрієві Лахаю повістки так і не принесли. А 23-го лю-

того зателефонували з військкомату, щоб він з'явився. Того ж дня так само подзвонили і його другові, Роману Диню, з яким вони одночасно строкову службу проходили. Тож 24 лютого, коли почалося повномасштабне вторгнення, хлопці сіли на мотоцикл і поїхали в Камінь. Ще вернувся Андрій того дня додому, щоб, по суті, попрощатися. «Мам, я їду», – сказав. І мама склала йому рюкзак. Син, запам'яталося, не хотів нічого з їжі брати, але вмовила, «бо хто знає, коли вас там накормлять». Автобуси не ходили. Їхав однокласник бусом у Камінь – він й довів їх з Романом у військкомат.

«ЯКОСЬ БІЛЬШ ЯК ДВАДЦЯТЬ ДНІВ НЕ БУЛО ВІД СИНА ДЗВІНКА»

Перші дні, тижні Андрій, як телефонував додому, то говорив: «Я, мамо, недалечко. Не переживай. До своєї дівчини можу звідси пішки зайти». Але то він так заспокоював рідних. Тим часом, як дізнаються згодом, був вже на Київщині, потім – Миколаївщині, Харківщині. Оскільки служив у 14-й ОМБр, то його бойовий шлях можна було простежити по тому, де вона воювала. І про поранення Андрія рідні дізнавалися, вже, як мовиться, заднім числом.

На базарчику в своєму селі чули від одного чоловіка: «Чи то правда, що Андрій був поранений?», а вони нічого не знали. Тижнів через два, як Андрійко виписався з госпіталю, то подзвонила старша дочка з Києва: «Не переживайте – все добре... Андрійко мав поранення». Їй признався, тож знала що брат закрив собою побратима, який не одягнув бронезилет, а тут якраз обстріл почався. Мав осколкові поранення, контузію.

– Якось більш як двадцять днів не було від сина дзвінка, – каже Тетяна Йосипівна. – То вже був кінець літа – початок осені. Ми стали телефонувати, шукати. А Андрійко взяв і зробив нам сюрприз – 30 вересня приїхав додому. Одна тільки дочка Олена знала про

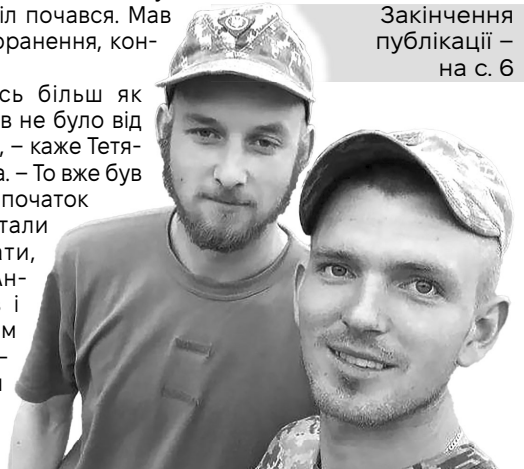
це. То не відпустка була, а печальна нагода. Разом із іншими побратимами він супроводжував тіла загиблих у Рівне й Камінь. Ото однієї сестри він і сказав про приїзд, коли подзвонив і попросив забрати його машиною з Рівного серед ночі. То була така радість – ми ж не бачилися з першого дня його служби!

Склалося так, що приїзд Андрія був сюрпризом і для його дівчини. Поки він наступного дня був у Рівному на похоронах побратима, у Велику Глушу приїхала в гості, як домовилися заздалегідь, Марійка зі своєю матір'ю.

– До їхнього приїзду, – пригадує мама Андрія, – ми, як попросив син, все з його речей поховали, щоб не розкрився секрет. І от пізно ввечері він відкриває двері й заходить – з квітами для Марійки... Дванадцять днів був тоді син вдома. Більш, правда, в роз'їздах – то до Каміня, то в Луцьк із Марійкою вирушали в якихось справах. Мало й бачилися. Про війну взагалі нічого не розказував. Ні на що не нарікав. Тільки по очах видно було, що в них – сум, і відчувалося, що подорослішав. Я вже й казала Андрійкові, щоб не вертався на службу. Але він і думки такої не мав, щоб залишитися вдома: «Не, мамо, я не можу хлопців підвести. Як я не повернуся, то більше нікого додому не відпускають».

У день від'їзду батьки, Марійка проводжали Андрія в Ковель, на вокзал. Посадили його в потяг. «Мамо, тату, не переживайте – зі мною все буде добре». Марійка ще їздила до коханого, коли він був на Харківщині. А для батьків же – це була остання зустріч із сином, востаннє бачили його живим.

Закінчення публікації – на с. 6

Андрій Лахай (на фото – зліва) та Роман Динь, з яким вони в один день, як тільки почалося повномасштабне вторгнення, поїхали у військкомат.

Погляд

Тарас СТАДНИЦЬКИЙ,
комічний актор, гуморист,
шоумен, телеведучий

Хвилина мовчання – не для «галочки», а для пам'яті

3 моїх вікон четвертого поверху вдалині видно СТО. Я собі поставив програмку «Хвилина пам'яті», щоб не завіткувати дев'яту годину, і коли вдома, то згадую всіх своїх рідних, друзів та знайомих біля тих вікон

Днями помітив, що на хвилину пам'яті з СТО вийшли хлопaki. Звичайні типи в замурованих комбінезонах. Познімали кепки і хвилину стояли, дивлячись, хто в небо, а хто – в землю.

Опісля взяли свої паперові стаканчики з кавою, цигарки та зникли в дебрях того свого СТО. Майже нікому не видно, чи вшановують ті хлопaki хвилину пам'яті.

Вони легко могли б не вилазити зі своїх ями чи підйомників, бо ніхто і так не бачить.

І ніхто б їм нічого не міг сказати чи приткнути.

Але тут, напевне, більше не для галочки.

Тут більше про пам'ять.

Дякую всім тим, хто ту 1 хвилину з тих 1280 щоденних хвилин присвячує подяці та пам'яті. ■

■ Отакої!

Заїхав на мотоциклі... в «АТБ»

Інцидент стався 21 березня близько 23:41 у Маневичах Камінь-Каширського району

Катерина ЗАГАЙКО

Там водій, керуючи транспортним засобом, заїхав до торгового залу магазину, чим грубо порушив громадський порядок та створив небезпеку для відвідувачів і працівників закладу.

Більше того, чоловік, перебуваючи у приміщенні «АТБ», придбав слабоалкогольний напій «GARASH», після чого вжив його. Надалі, вже у стані алкогольного сп'яніння, він сів за кермо мотоцикла марки «VIPER».

Працівники групи реагування патрульної поліції ВП №1 (с/м Маневичі) Камінь-Каширського РВП оперативно відреагували на виклик та притягнули правопорушника до адміністративної відповідальності за ч.1 ст. 130 КУпАП (керування транспортними засобами у стані сп'яніння), що карається штрафом у розмірі тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (17 000 гривень) із позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік. ■

У лютому 96% ефіру «Телемарафону» займали представники влади, тоді як опозиція отримала лише 4% присутності. «Представники парламентської фракції «Слуга Народу», Офісу президента та Кабінету міністрів з'являлися в ефірі телемарафону 44 рази, а опозиції – два рази», – йдеться в повідомленні «Детектор медіа».

Волинська обласна військова адміністрація подає до суду задля виселення братії московської церкви з монастиря в Мильцях у зв'язку із завершенням оренди ще 1 січня 2026 року. Про це повідомив народний депутат Ігор Гузь.

Льотничівський ліцей Зиминської громади Володимирського району отримав 43 мільйони гривень на реконструкцію. Кошти залучено в межах програми «Відновлення України III» за підтримки Міністерства розвитку громад та Європейського інвестиційного банку.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Сергій ГУЗЬ – боєць із села Тарасове Луцького району;
Дмитро ШУДРА – боєць із села Черемшине Ковельського району;
Михайло ЧИКИРДА – боєць із міста Володимира;
Василь ТКАЧУК – боєць із селища Турійська;
Валентин ФІЛЬКЕВИЧ – боєць із селища Турійська;
Віктор МИХАЛЬЧУК – боєць із села Годомичі Луцького району;
Василь ІВАНОВ – боєць із села Охолопів, що на Горохівщині;
Максим КУЗНЕЦОВ – боєць із міста Луцька;

Віталій КИРИЧУК – боєць із села Губин Перший, що на Локачинщині;
Олег ФІЛІМОНЮК – боєць із міста Любомля;
Василь ТАРЕБЕЙЧИК – боєць із села Нуйно Камінь-Каширського району;
Руслан ПОПОВИЧ – боєць із міста Володимира;
Олександр СЛЕБІК – боєць із села Новий Двір, що на Турійщині;
Тарас ШАВЛАЙ – боєць із села Угринів Луцького району;
Ярослав ЯРОШУК – боєць із селища Головне, що на Любомльщині.

■ Прямая мова

«Не стане путіна – війна зупиниться з ймовірністю 99%»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віталій ПОРТНИКОВ, про Почесного патріарха ПЦУ Філарета, який помер 20 березня у віці 97 років:

«Саме цей священник, який дійшов до висот у російській православній церкві й очолював її як «тіньовий патріарх» і керівник перехідного періоду, саме цей священник, на якого Москва могла сподіватися в питанні утримання української церкви в московському підпорядкуванні, відновив пригноблене й примосковлене українське православ'я. І можна що завгодно говорити про мотиви Філарета, але важливий не мотив – важливий історичний результат: канонічна Православна церква України є і вічно буде».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат від «Європейської Солідарності», вважає, що ймовірність російського вторгнення до європейських країн стає все вищою:

«Цьому сприяють проблеми, з якими зіткнулася американська армія в Ірані, а також відкриті суперечки між президентом США та європейськими членами НАТО через їхню відмову надати підтримку американцям в іранській операції. І для організації такого вторгнення росії не обов'язково завершувати війну в Україні. В нинішніх умовах російське вторгнення до країн Балтії може стати частиною війни проти України, а припинення бойових дій у Європі путін запропонує розміняти на припинення підтримки України з боку європейців».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про ймовірну військову агресію росії щодо Європи:

«Чимало людей думає, що удар буде по країнах Балтії. Раніше вважали, що основним напрямком буде Сувальський коридор. Як на мене, це – обманні рухи. Я продовжую думати, що максимальний стратегічний вигравш може бути від мультидоменого удару по Польщі, який створить масштабну кризу біженців до Німеччини. У випадку успіху європейської операції – припинення постачання озброєнь в Україну разом із припиненням фінансування гарантуватиме росії великі здобутки на українському фронті».

Оксана ЗАБУЖКО, письменниця, про голлівудського актора Шона Пенна, який замість отримання «Оскара» на щорічній церемонії, поїхав до України:

«Спасибі Шонові Пенну – не тільки за ролі, і не тільки за підтримку України, а й за ціннісний компас у звихнутому світі. І коли вчергове почуєте про якогось сучого сина, що, мовляв, «зато он талантливий художник», – згадайте Шона Пенна, який не з'явився на вручення «Оскара», бо поїхав в Україну – там йому було в цей час важливіше й цікавіше. І як митцеві також».

Сергій ШОЙГУ, Секретар Ради безпеки РФ, про українські удари вглиб території московії:

«Динаміка розвитку українських безпілотників і методи їх застосування такі, що жоден регіон росії не може відчувати себе в безпеці. Так, ще недавно Урал був недосяжним для повітряних ударів з території України, а сьогодні вже знаходиться в зоні безпосередньої загрози».

Андрій КОВАЛЕНКО, керівник Центру протидії дезінформації РНБО України, про удари вглиб території росії (дипстрайки):

«Унаслідок вдалих дипстрайків у ворога поступово виникають окремі складнощі з виробництвом бойових частин до боеприпасів різного типу, включно з ракетами. За місяць під ударом було щонайменше п'ять підприємств хімічної промисловості ворога, по декілька разів кожне. Вони задіяні в цьому процесі, причому без них виробництво неможливе як таке. Усе це впливає на логістику виробництва, постачання на фронт і збиває плани росіян. Насправді єдиний дієвий спосіб зупинити росію – це зупинити їхній ВПК».

Вадим ДЕНИСЕНКО, журналіст, бізнесмен, про те чому США зняли санкції з білорусі:

«Вже зараз можна точно говорити: головна ціль США – калійні добрива. Вони є ключем до потепління стосунків з білоруссю. Все інше – вторинне. Справа в тому, що білорусь до 2022 року входила в топ-3 експортерів калію (перша Канада, далі порівну росія та білорусь). З 2022 року США стали залежними (80%) від дорожнього імпорту з Канади...».

Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, вважає, що війна припиниться, коли помре путін:

«У путіна до України особливе ставлення, жодна інша держава не викликає у нього бажання цитувати якісь договори 400-річної давності та згадувати половців. Війна з Україною – насаперед його особиста примха. Він продовжуватиме її поки зможе. Не стане путіна – війна зупиниться з ймовірністю 99%. Але скільки він ще пробуде при владі, не знає ніхто. Можливо, він завтра крикне, а може, ще 15 років сидітиме в бункері, пускаючи слину на документи. Прогнозувати це неможливо».

Сергій СТЕРНЕНКО, волонтер та радник міністра оборони з питань підвищення використання БПЛА, про причини зменшення донатів:

«Основна причина – російські терористичні атаки на українську енергетику та бізнес. Людям було вкрай важко цієї зими, і це відобразилося на донатах. Бізнес теж не дуже охочий допомагати, йому нині дуже тяжко. Ще одна причина – постійні атаки на волонтерів та фонди, які не дають ефекту «тут і зараз», але відіграють значення у середньостроковій перспективі. Частково ці атаки здійснюють росіяни через свої мережі. Частково ними займаються окремі народні депутати».

Олексій ГОЛУБУЦЬКИЙ, політолог, про причини відключення на московії мобільного інтернету та Телеграму:

«Мені здається вірогіднішим варіант, що це ознака намірів путіна принаймні на певний час зробити перерву в СВО. На рік-два буквально. Для того, щоб очоличити сили. І йому потрібен повністю контрольований інтернет, щоб росіяни не влізли з непотрібними ініціативами, особливо патріотична частина. ■

■ Політична кухня

ФОТО: eurosolidarity.org.

«Має бути відновлена міцна трансатлантична єдність, тому що всі наші вороги бояться саме нашої єдності та координованості», – переконаний Петро Порошенко.

Зупинимо росію – врятуємо світ

Саме московія є першопричиною хаосу, в який занурюється планета, – і про це не можна забувати

Ольга СОКОЛОВА

Про це цими днями заявив п'ятий президент України Петро Порошенко перед лідерами Європи під час виступу на саміті Європейської народної партії. Він сказав, що єдиний спосіб стримати глобальне потрясіння – це зупинити російську війну проти України, бо саме ця війна є першопричиною нестабільності.

«Багато хто зараз

дивиться на Близький Схід, на Іран. Але все почалося з України та війни росії. Найкращий спосіб зупинити глобальне потрясіння – це усунути його першопричини. Можна врегулювати десятки воєн, але в історії залишаться ті, хто зупинить війну росії

ми повинні тримати курс попри всі ці удари невизначеності», – вважає Порошенко.

На його думку, є три пріоритети. Перший – має бути відновлена міцна трансатлантична єдність, тому що всі наші вороги бояться саме нашої єдності та координо-

Якщо росія хоче вести довгу війну, ми повинні зробити її економічно неможливою для неї.

проти України. Саме тут має бути зосереджена європейська та світова увага, а не деінде. Вони й надалі намагатимуться відвернути нашу увагу від практичної та правильної формули. Проте

ваності. Другий – Україна має бути зміцнена, а росія – ослаблена, тому що глобальне потрясіння підживлюється росією, яка все ще залишається сильною. Третій – внутрішня стійкість

ДО РЕЧІ

На саміті лідерів ЄНП Петро Порошенко був єдиним представником України (партія «Європейська Солідарність» має статус асоційованого члена Європейської народної партії. – Ред.). У роботі зібрання взяли участь Президент Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн та президент Європейського парламенту Роберта Меццолла, глави держав та урядів 11 країн Євросоюзу, зокрема канцлер Німеччини Фрідріх Мерц, прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск, прем'єр-міністр Хорватії Андрій Пленкович, Президент ЄНП Манфред Вебер, а також лідери опозиції низки європейських країн. ■

■ Резонанс

Гучна відставка: Ігор Поліщук складає повноваження очільника Луцька

Ввечері 23 березня у документах на офіційному сайті Луцької міської ради з'явилися два проекти рішення про дострокове припинення повноважень Луцького міського голови Ігоря Поліщука та секретаря ради Юрія Беззятка. «За» або ж «Проти» цих проектів рішень депутати мали голосувати на черговій сесії міської ради 25 березня

Марта САЛО

Припускаємо, що це пов'язано із результатами обшуків Національного антикорупційного бюро України, які відбулися у Луцьку в грудні минулого року. Крім того, днями Держаудитслужба, яка проводила перевірку діяльності ради за останні 5 років, має оприлюднити свої висновки. Проте представник Громадянського руху «СВІДОМІ» Валентин Хаймик уже інформував, мовляв, аудиторі знайшли мільйонні порушення, зокрема, на міських будівництвах. Зараз, як бачимо, керівництво міста, схоже, вирішило вмити руки», – повідомив представник Громадянського руху «СВІДОМІ» Андрій Лучик.

Як розповів у коментарі «Суспільному Луцьк» політолог Олександр Новосад, складання повноважень міського голови передбачено «Законом про місцеве самоврядування в Україні», зокрема статтею 79. Перша підстава: це його звернення з особистою заявою про дострокове складання повноважень.

«У такому разі, оскільки влада

ФОТОКОЛАЖ: sylappravdy.com.

Уже не «Тільки разом»? Попри те, що Ігор Поліщук віддано служив своєму покровителю – нардепу від «За майбутнє» Ігорю Палиці, чимось він таки не вгодив... А що між ними пробігла чорна киячка, стало відомо із неочікувано критичних сюжетів на адресу міської ради від ТРК «Аверс».

має представляти інтереси народу, і посада виборна, то секретар міської ради буде виконувати обов'язки міського голови. Вже така ситуація в нас була з 2017-го по 2020-й рік, – каже політолог. – Тоді секретарями були Юлія Вусенко, потім той же ж Ігор Поліщук 97 днів».

За добровільну заяву міського голови про складання повноважень мають проголосувати мінімум 22 депутати. У випадку, якщо заяву міської обранці не підтримають, Ігор Поліщук буде продовжувати працювати на своїй посаді.

За словами Олександра Новосада, якщо заяву про припинення повноважень напише і секретар міської ради, то місце секретаря може зайняти будь-який інший депутат міської ради, який отримає більшість у голосуванні – це 22 голоси.

Як відомо, 19 грудня 2025 року детективи Національного антикорупційного бюро України провели обшуки вдома та на робочому місці у Луцького міського голови Ігоря Поліщука. Також обшуки відбулися у кабінеті голови Волинської

обласної ради Григорія Недопада.

Пізніше правоохоронці повідомили: затримали на хабарі в 30 тисяч доларів двоє депутатів. За ці кошти останні обіцяли забезпечити позитивне голосування депутатів своєї фракції та ухвалення «потрібних» рішень Волинською обласною і Луцькою міською радами, аби дозволити будівництво на ділянці багатоквартирного житлового будинку. За даними слідства, йдеться про голосування щодо земельної ділянки, де колись була льодова арена «Снігова королева», бо ж саме на її місці мають зводити багатоповерхівку.

Згодом з'явилася інформація про те, що депутату Волинської обласної ради Анатолію Вітіву, депутату Луцької міської ради Миколі Федіку та колишньому народному депутату Юрію Савчуку, який є користувачем земельної ділянки у Луцьку, повідомили про підозру в отриманні хабаря. Підозри отримали представники ВО «Свобода» Анатолій Вітів та Микола Федік, які, втім, не так давно вийшли під заставу у понад 11 мільйонів гривень. ■

■ Герої не вмирають!

Два рідні брати – Іван і Василь Теребейчики – своїм життям захистили Україну

Спочатку чорна звістка прилетіла з приводу Івана, який був закатований у російському полоні. А в неділю, 22 березня 2026 року, в селі Нуйно провели в останній земний путь Василя Теребейчика. Бойовий шлях 54-літнього захисника-Героя був сповнений мужності, а повернення додому – довгим. Рідні чекали, шукали, молилися за чоловіка, батька, який ще два роки тому пропав безвісти, жили надією, що, може, він живий...

Катерина ЗУБЧУК

У червні 2024 року автор цих рядків розповідала в газеті «Волинь» про, яке велике горе принесла війна в родину, котра мешкає в селі Нуйно Камінь-Каширського району: Василь Теребейчик пропав безвісти, а його рідний брат Іван перебував у полоні. Але «пропав безвісти» – це ж не загинув, і з полону бійці повертаються, тож надію на зустріч із дорогими людьми «ніхто не може забрати», як говорила, зокрема,

■ О часи, о звичай!

У Нововолинську переселенець ударив ножом працівника ТЦК

Обвинувачений заявив, що через пережитий стрес не пам'ятає обставин нападу

Дарина ШЕВЧУК

Ваничівський районний суд Волинської області виніс вирок Івану Чучі за напад на працівника ТЦК. Обвинувачений проігнорував повістку і, коли до нього додому прийшла група оповіщення, вдарив одного з військових ножом...

Іван Теребейчик, який помер у Свердловській колонії, де перебував у полоні.

Василь Теребейчик загинув 11 березня 2024 року.

«Діти, як і їхня мама, жили думкою про зустріч із батьком, до останнього сподіваючись на диво, але, на жаль, його не сталося.»

дружина Василя – Наталія.

І ось торік влітку прийшла гірка звістка щодо 54-річного Івана Теребейчика – боець помер у Свердловській колонії, де перебував у полоні. Згодом, 20 червня 2025 року, він знайшов спочинок на кладовищі в Нуйно. А в неділю, 22 березня, в рідне село повернувся і Василь Теребейчик, котрий, як стало відомо, загинув 11 березня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі Новодарівки Пологівського району Запорізької області...

Перед очима –

Фрагмент публікації в газеті «Волинь» в номері за 26 червня 2024 року.

картина, яка постала два роки тому при нашій зустрічі з дружиною захисника України – Наталією. В одній із кімнат будинку подружжя Теребейчиків під образами, які увінчані традиційним українським рушником – оберегом, символом вірності, долі, висить весільне фото подружжя. Так було

багато років, бо ж понад три десятиліття прожили в парі. А тепер у цьому куточку – ще й знімок глави сімейства, на якому він – у військовій формі.

Виявляється, чоловік ще з перших днів повномасштабної війни хотів іти у військо, але його через стан здоров'я не брали. Але 21 лютого

2023-го – мобілізували. Був Василь Теребейчик сапером. Як тільки чула Наталія, що чоловіка кудись далі переводитимуть, то їхала до нього, щоб зустрітися. Тож бачила, як говорила, де він базувався із побратимами, дихала тим повітрям, яким він дихав, відчувала атмосферу, в якій жив на війні її Василь.

У жовтні 2023 року Василю Теребейчику дали відпустку. А в січні 2024-го його перевели в Комишуваху Запорізької області. Це була остання точка, де війна закінчилася для нього. І там Наталія вже не встигла побувати, й про це з жалем говорила. До 10 березня, як пригадувала Наталія, чоловік ще спілкувався з нею по телефону. А після цього числа вона більше не чула його. 11 березня її сповістили із військомату, що він пропав безвісти...

Рідні не виключали версії, що Василь потрапив у полон. Це давало їм надію на те, що він – живий. «І цю надію ніхто не може забрати. Я хочу, щоб мою Васю знайшли», – говорила Наталія. Жінка вдячна синові й доньці, які не просто підтримували її, а й взяли на себе всю процедуру, яку треба пройти у випадку пошуків бійця, котрий зник безвісти. Діти, як і їхня мама, жили думкою про зустріч із батьком, до останнього сподіваючись на диво, але, на жаль, його не сталося.

Щирі наші співчуття родині захисника-Героя Василя Теребейчика! ■

є внутрішньо переміщеною особою.

За словами обвинуваченого, під час візиту працівників ТЦК йому зателефонувала дружина. Під час розмови він узяв ніж і почав різати собі руку.

Подальші події пам'ятає погано, оскільки перебував у стресі, і не може пояснити, як саме поранив військового. Він зазначив, що потерпілий поведився коректно та не становив для нього загрози. Чоловік додав, що шкодує про вчинене, однак гроші на лікування не відшкодував, оскільки поранений відмовився їх приймати.

Водночас потерпілий заявив, що з колегою поведився спокійно і прийшов лише з'ясувати причину неяви. Після поранення він самостійно зміг вийти до автомобіля, звідки його доставили до лікарні.

Суддя Наталія Комзюк визнала Івана Чучу винним за ч. 1 ст. 121 КК України (умисне тяжке тілесне ушкодження) та призначила 5 років позбавлення волі, проте замінила реальне покарання на два роки іспитового терміну.

Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

■ Пульс тижня

Посварився з працівниками заправки і... підпалив її

6 років відсидить волинянин, який після конфлікту підпалив автозаправну станцію

Ліна ВОГОНЬ

Згідно вироку Ратнівського районного суду, інцидент стався після першої ночі 28 березня 2025 року в селищі Ратне. У нетверезого Олександра Т. раніше виник конфлікт із працівниками заправки WOG. Зайшовши на АЗС чоловік розлив легкосаймисту суміш у приміщенні і підпалив.

На засіданні обвинувачений визнав провину і підтвердив, що пив алкоголь. Він вилив бензин у залі, а після підпалу втік.

Представник потерпілої сторони твердив, що під час пожежі пошкоджено товару на 301 тисячу гривень. Однак пошкоджений товар викинули, бо він не був застрахований.

Суд призначив Олександрі Т. 6 років позбавлення волі. Також він заплатить понад 66 тисяч гривень майнової шкоди. ■

Школяр на скутері без прав збив 53-річного велосипедиста

Чоловіка з численними переломами доставили у медичний заклад Ковеля

Паїса ІВАНЮК

Дорожньо-транспортна пригода за участю школяра сталася ввечері 22 березня на вулиці Набережній у селі Світязь Ковельського району.

Як повідомив телеграм-канал «Вечірній Світязь», учень 9-го класу, керуючи електроскутером без прав, збив 53-річний велосипедиста, який перебував у стані алкогольного сп'яніння. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

Тел.: 066 82 47 160 – **Водафон**
– Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – **Київстар**
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

АВТОРИНОК

● Продам автомобіль Volkswagen Passat B4 1994 р. в., газ(бензин). Тел.: 063 17 65 448.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам **0,25 га землі під сільське господарство (с. Підгайці, Луцький р-н)**. Ціна договірна. Тел.: 066 25 59 846.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Вірю, що є самотній, порядний, добрий, працьовитий чоловік віком 55-60 років, котрий розуміє проблеми інших, може розділити радість і горе. Бажаю з Луцького району. Мені 58 років, проста, спокійна жінка, яка мріє створити сім'ю, побудовану на любові, довірі та взаємодопомозі. Заради розваги прошу не турбувати. Тел.: 095 65 67 112.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD000000ALRB000), дійсну до 23.02.2028 р., видану на ім'я Цибульський Ігор Миколайович, вважати недійсною.

● Загублене посвідчення потерпілого від наслідків аварії на ЧАЕС (серія Б номер 338363), видане 03.03.1998 р. на ім'я Карпик Віктор Євгенович, вважати недійсним.

■ Незагойна рана

«Бачила фільм «Рембо»? Отакий Андрій – виходить із кулеметом і стріляє по ворогу»

Закінчення.
Початок – на с. 1 і с. 3

Катерина ЗУБЧУК

«СИН НІКОЛИ НЕ ХОВАВСЯ ЗА ЧИЮСЬ СПИНУ»

Знали, що поїхав син у Харків. Було, що і два тижні не мали з ним зв'язку. Тоді в Куп'янську 14-а бригада тримала оборону. Рідні тих, хто був у цій бригаді, аби підтримувати одне одного, створили свою групу у вайбері. Перепишувалися між собою і завдяки цьому знали, що одні хлопці зайшли на позицію, другі – вийшли. Рідні тих, хто вжив, повідомляли: «Все добре», – й на душі було спокійніше.

Завдяки цій групі я познайомилася з Наталією з Рожища, – розповідає Тетяна Лахай. – Її чоловік, В'ячеслав Зенц, був командиром в Андрійка. І просила, щоб її Славік, як уже старший чоловік, притримував Андрійка, бо він ще такий «зелений».

Коли Наташа була в чоловіка (вона їздила на Схід України із волонтерами) й мала розмову з чоловіком, то, повернувшись, подзвонила мені й сказала: «Ти знаєш, Славуна такого про Андрійка наговорив – він безстрашний. Бачила фільм «Рембо»? Отакий Андрій – виходить із кулеметом і стріляє по ворогу». Ще вона перепоїла, що В'ячеслав не раз казав Андрієві бути обережнішим – не наражатися на небезпеку, але він ніколи не ховався за чийось спину...

А потім була сумна новина: 25 лютого 2023 року В'ячеслав Зенц – боєць із Рожища, знайий ще, як кіборг – захисник Донецького аеропорту, загинув. Хлопці, серед яких був і Андрій, виносили його тіло з поля бою, долаючи відстань троє кілометри по коліна у воді.

Тетяна Лахай їздила на похорони синового командира. Й там її зустрівся ще один захисник із Рожища – головний сержант 2-го механізованого батальйону 14-ї ОМБр, Анатолій Репш. При нагоді поговорила з ним про свого сина. Мовляв, він же офіційно відпустки ще не мав – приїжджав восени, але то у складі супроводу «на щиті». А потім, як Тетяна Репш повернувся в частину, то перепишувалася з ним у вайбер-групі. Й дізналася, що вже підписав дозвіл на відпустку – і як тільки Андрій вийде з позиції, то матиме можливість поїхати додому (18 січня 2026 року Анатолій Репш загинув внаслідок ворожого обстрілу в районі населеного пункту Куп'янськ-Вузловий, що на Харківщині. – Авт.)

Але ситуація помянчалася, – каже жінка. – До відпустки так і не дійшло. Андрійка за потреби приписали до іншого підрозділу, призначили командиром. 13 березня він мені телефонував, але я побачила це вже по пропущеному дзвінку. Тож ми з ним більше так і не поговорили, бо як я набрала його номер, то він був поза зоною. А наступного дня, з самого ранку по-дзвонив сусід Роман Мельник, який теж служив у 14-й бри-

В Андрія Лахай було змалку добре й чуїне серце – таким залишалося воно і на війні.

гаді. Чую: «Андрійка нема...». – «Як нема? – не вірилося. – Ти сам його бачив?», – «Не... Але хлопці казали».

«ЩОРАЗУ ЧУЛИ: «БАЧИМО ЙОГО ЖИВИМ». НА ЖАЛЬ, ДИВА НЕ СТАЛОСЯ...»

Через сильні ворожі обстріли тіло Андрія не можна було забрати з поля бою. Тож сім'я отримала офіційне повідомлення, що син пропав безвісти. Кілька разів, як потім розповідали рідним побратимам, хлопців таки посипали на те поле бою, де поліг Андрій, – на жаль, не всі поверталися – там же залишалися. І навіть таке було, що двох росіян, котрих взяли в полон, хотіли обміняти на тіло Андрія: пропонували двох живих за одного свого полеглого. Не дійшли згоди...

– І було майже десять місяців очікування, – каже згорьована жінка. – До ос-

На Алеї Слави у Камінь-Каширському поряд портрети Андрія Лахай та його двоюрідного брата Івана.

збіг ДНК, тож чекали повторної.

– І вже тоді, – пригадує Тетяна Йосипівна, – нас викликали до Києва. Показали знімки. Впізнати не можна було, бо ж стільки часу минуло. Як експерт казав, три місяці тіло лежало на полі бою – на сонці. Й навіть берці нас спочатку збили з толку, бо бачили, що в інших син був, коли приїжджав додому у вересні 2022-го. Але Марійка впізнала – вона якраз була в Андрія, коли він отримав ці берці, – їх прислав йому староста села Велика Глуша Олександр Токарчук...

4-го грудня, після майже десяти місяців надій й очікувань рідних, у Камінь-Каширській громаді підтвердили, що військовослужбовець Андрій Лахай, якого раніше вважали зниклим безвісти, загинув 14 березня 2023-го. Він назавжди залишився 25-літнім. У рідне село захисник-Герой повернувся «на щиті» 7 грудня, а наступного дня, якраз у день народження Андрія, його похоронили. Батьки, сестра Олена з теплою згадують, як багато людей, прийшло з ним попрощатися. Серед них були і побратими.

«І навіть таке було, що двох росіян, котрих взяли в полон, хотіли обміняти на тіло Андрія: пропонували двох живих за одного свого полеглого. Не дійшли згоди...»

– Олександр Гапонюк із села Величине Ковельського району, що мав позивний Дед, приїжджав і на похорони, і потім. Був на роковинах Андрійка. Ще такий спогад:

– Як вже стали закопувати ямку, то один із хлопців-побратимів (із тих, що приїхали з передової) російською мовою сказав: «Зачем ви столько платите? Скоря ми здесь все будем...». Його хтось спиняє: «Вова, що ти таке говориш?». А він далі своє: «Ви даже не представляете, что там творится». Знаю, що той хлопчина, який був родом із Донецчини, теж загинув.

...Рідні Андрія Лахай розповіли, що Роман Динь – той друг Андрія, з яким вони в один день великої війни поїхали у військомат, уже демобілізувався, одружився. І про те, що сусід Роман Мельник був важко поранений, але ж, головне, повернувся додому живий. Мама Андрія, яку й через три роки після загибелі сина не покидає розпач, говорить:

– Я теж казала, що хай би без руки, ноги він був, але вернувся живий. Бо яке то горе замість святкового торта на день народження – коровай на кладовищі ділити. ...Андрій говорив своїй коханій Марійці, що закінчиться війна – й вони одружаться. На жаль, не судилося збутися цій мрії. ■

■ Перемога кується і в тилу!

У Луцьку кав'ярня-кондитерська «Старе місто», котру шість років тому задумували, як «сонячну» кав'ярню, де працювали люди з синдромом Дауна, з перших днів повномасштабного вторгнення перетворилася на потужний волонтерський центр

Катерина ЗАГАЙКО

«НАШІ ДВЕРІ ВІДЧИНЕНІ ДЛЯ ВСІХ ОХОЧИХ»

«На базі кав'ярні щодня діє повноцінний волонтерський центр та благодійний фонд «Старе місто». Наша команда розвиває інклюзивне волонтерство, є частиною всеукраїнської спільноти та співпрацює із «Союзом Українок», – розповідає співвласниця закладу та керівниця організації Лариса Новосад. – Головним продуктом центру стали так звані «теплі пакунки». Це набори у зіп-пакетах, які бійці беруть із собою безпосередньо на позиції. У їх складі: кава, чай, мівіна, сухі сніданки, сухофрукти, горіхи, енергетичні батончики, шоколад та серветки. Щотижня збирають та відправляють понад 500 таких наборів. Двері центру відчинені для всіх охочих, сюди частіно приходять допомагати матері та дружини військових».

У центрі переконались, що бійцям важливо знати, чим живе рідний край. Тому в пакунок, що

«Союз Українок» став партнером «Старого міста», бо в кожній на передовій, якщо не чоловік, то син чи внук...»

Волонтерський візит «союзянок» до благодійного фонду.

поїде на схід, покладуть і цей випуск газети «Волинь». Кілька років тому журналісти видання вручили Ларисі Новосад обласну премію імені Степана Сачука «За служіння суспільству-2023», і тепер ця дружба

переросла у спільну благодійну справу. Машина, що прямує на Схід, щотижня везуть туди не лише амуніцію та їжу, а й друковане слово, щоб воїни бачили підтримку інформаційного фронту.

«І СЬОГОДНІ «СОЮЗЯНКИ» ДОПОМАГАЮТЬ КУВАТИ ПЕРЕМОГУ В ТИЛУ»

Звісно, робота волонтерського центру неможлива без підтримки громади. І нещодавно потужним партнером хабу

став «Союз Українок». Всеукраїнська організація, яку очолює депутатка Волинської обласної ради Ористилава Сидорчук. «Союз Українок» – це найчисельніша жіноча громадська організація в Україні з більш ніж

столітньою історією. Ми були частиною Майдану в Києві, учні нашого Володимирського агротехнічного фахового коледжу першими вийшли підтримати студентів Києва. І сьогодні наші «союзянки» допомагають кувати перемогу в тилу, адже в кожній, якщо не чоловік, то син чи навіть онук на передовій», – зазначила голова Волинського відділу «Союзу Українок» Віра Чайковська, яка прибула до «Старого міста» зі щедрими гостинцями.

«Волонтерка Наташка особисто обїхала десять бригад на Сході, доставляючи пакунки від центру. На жаль, син цієї жінки з серпня вважається зниклим безвісти.»

20 березня їхня організація передала на хаб допомогу з Польщі. Розмір її вражав, але мені пояснили: тільки за сьогоднішній день звідси вирушають на передову три завантажені автівки.

«Наші дівчата з Волині завжди знають, чого не вистачає: чи вівсяних пластівців, чи то горіхів для «теплых пакунок». Вони власноруч створюють тепло, та всю зиму в'язали шкарпетки і спеціальні килимки для броні, щоб захисникам не було холодно», – пояснює Лариса Новосад.

«ЦЕ – БЕЗПЕРЕРВНИЙ КОНВЕЕР ДОПОМОГИ»

Тим часом Валентина Горлицька, представниця міського «Союзу українок», розповідає, що їхня організація допомагає армії ще з 2014 року.

«З початком війни ми спрямували свою роботу на волонтерську підтримку та благодійність. Разом в'язали шкарпетки, плели сітки в бібліотеках та проводили мистецьку акцію біля собору на свято Спаса. Не стверджуємо, що є сильними волонтерами, але все ж вносимо маленьку допомогу», – скромно додає пані Валентина, промовчавши, що завдяки зібраним коштам луцьких «союзянок» вдалося придбати дрон для захисників.

Зараз «союзянки» стали частиною великого «конвеєра» у хабі, де під керівництвом Лариси Новосад вони фасують сухі сніданки та вівсянку для бійців. Валентина Горлицька щиро захоплюється колегами та організації процесу «Це безперервний конвеєр допомоги, керівниця дістає все, що потрібно, доставляє сюди і відправляє безпосередньо на фронт».

– Чи вистачає вам рук для такої об'ємної роботи?

– Наша ідея нічого не вартує без підтримки людей, які знаходять час і можливість приходити сюди щодня, – каже Лариса Новосад. – Нещодавно волонтерка Наташка особисто обїхала десять бригад на Сході, доставляючи пакунки від центру. На жаль, син цієї жінки з серпня вважається зниклим безвісти... ■

РЕКЛАМА

ЧИСТА ЛІМФА – ОСНОВА ЗДОРОВ'Я СУГЛОБІВ І ХРЕБТА

8 із 10 людей старших 60 років страждають на порушення опорно-рухового апарату. Після 70 років їх уже понад 90%. Чому навіть дороге та прогресивне лікування не допомагає? – це питання ми поставили автору наукових праць із гомотоксикології та ревматології лікарю-ревматологу Фоменко Олегу Андрійовичу.

негативний вплив токсинів із зовнішнього та внутрішнього середовища (екологія, ліки, шкідливі продукти, алкоголь, паління, стреси) на здоров'я людини, є німецький лікар та вчений Ганс-Генріх Реккевер. Він довів, що причиною більшості хвороб є брудна лімфа! Насамперед, це стосується суглобів та хребта. Провівши сотні експериментів, він довів, що якщо

Ніконова Олена Вікторівна, м. Київ

Я давно страждаю від артриту, артрозу та остеохондрозу. Болі в суглобах, хрускіт при рухах, незручність та обмеження – усе це дуже ускладнювало життя. Постійно відчувався дискомфорт, важко було навіть просто ходити чи вставати з крісла, а згодом з'явився страх активних рухів, щоб не посилити біль. Це дуже заважало у повсякденних справах та знижувало якість мого життя. Раніше навіть невеликі зусилля або прогулянки забирали багато сил і викликали втому. Але тепер я можу насолоджуватися життям без остраху перед болем та обмеженнями. А все тому, що дізналася про капсули «Артро-Фіто-Макс» і вирішила спробувати. Зараз я легко можу рухатися, спина більше не болить, коліна не хрускотять. Життя стало набагато комфортнішим, і я більше не відчуваю обмежень, які були раніше.

– В організмі циркулює близько 2 л лімфи, яка наповнена токсинами, шлаками, бактеріями, які завдають серйозного удару по опорно-руховому апарату, адже лімфатична система забезпечує безперервне оновлення хрящової та кісткової тканини. І саме капсули «Артро-Фіто-Макс», проводять очищення лімфи, знищують усе «сміття» й усувають викликані ним запальні процеси, сприяючи виробленню влас-

ного глюкозаміну і хондроїтину. «Артро-Фіто-Макс» я рекомендую при: артритах, у тому числі реактивному та ревматоїдному; подагрі, артрозі, поліартриті; спонділіті, спонділоартрозі, остеохондрозі, ішіасі, міжхребцевих грижах; невралгіях, радикуліті, суглобовому ревматизмі, міозиті, шпорі п'яти; остеопорозі та остеопенії; для відновлення після переломів, вивихів та розтягувань.

СУБСИДІЯ
Ціна за 1 уп. лише 8 грн.

– Тому що, не усунувши причини, хворобу не перемогти. – Олега Андрійовичу, в чому полягає ваша методика, що цілюще опорно-руховий апарат? – Ідея, яка лягла в основу моєї методики, не нова. Автором гомотоксикології, науки, що доводить

очистити лімфу хоча б на 83%, швидкість відновлення суглобів і хребта збільшиться в 11 разів! – Який зв'язок у лімфи з опорно-руховим апаратом? І як капсули «Артро-Фіто-Макс», які Ви рекомендуєте, допомагають вашій методиці?

■ Увага!

З легкої руки знаного волинського аграрія, керівника СГТОВ «Романів» Луцького району Віталія Миколайовича Заремби черговим переможцем акції серед передплатників газети «Волинь» і володарем

1000 гривень

став житель села Мокрець Ковельського району Георгій Анатолійович Кочергін.

Друзі! Ви теж можете стати переможцем: для цього треба передплатити «Волинь» хоча б на місяць (64 гривні + 20 гривень прийом передплати) і надіслати квитанцію про передплату на адресу: 43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область. На конверті обов'язково зазначити: «Акція для передплатників-2026». Конверти з річними передплатниками гратимуть протягом усього 2026 року – тобто 52 рази (стільки буде тижнів), піврічними – перші пів року, кварталними – протягом кварталу, місячні – протягом конкретного місяця!

НАШ ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000.

Вітаємо!

29 березня відзначає ювілейну дату любляча дружина, дорога мама і бабуся, яка має безліч хороших і надійних друзів, особливо серед педагогічних працівників та колишніх учнів, жителя м. Луцька –

Світлана Олексіївна КЛОК.

70 років – це вік мудрості, досвіду і загальної поваги, це – прекрасна дата, що символізує довершеність, елегантність і велику життєву дорогу. Тож бажаємо Вам, щоб здоров'я не підводило, поруч завжди були рідні і хороші люди. Зберігайте своє життєлюбство, активність та оптимізм, а кожен день був наповненим світлом, теплом і зашишком.

У цей весняний світлий день, Коли настав Ваш ювілей, Ми щиро Вас вітаємо! Хай оминають Вас тривоги, Хай Бог дасть щастя на путі. Хай світла й радісна дорога Щасливо стелиться в житті.

З повагою – рідні, друзі, колеги.

■ Неспокійні серця

Переможниця акції «Людина 2025 року» волинянка Юлія Євтушик.

«На заробітках в Італії ми не можемо не думати про сльози і кров України»

Фото з архіву Юлії Євтушик.

Під час акції Пам'яті на центральній площі міста Форлі виступає Юлія Євтушик, яка зініціювала для містян акцію Пам'яті з нагоди 4-ої річниці російсько-української війни.

Священник греко-католицької церкви отець Василь Романюк звернувся до присутніх із молитвою.

Переможниця акції «Людина 2025 року» від газети «Волинь» волинянка Юлія Євтушик, завдяки якій книгу лучанина Андрія Бондарчука про Голодомор в Україні «Уклін ангелу» змогли прочитати італійці, нещодавно привернула увагу мешканців міста Форлі, де живе чверть століття, до того, яке горе принесла її співвітчизникам російсько-українська війна. Вона зініціювала для містян акцію Пам'яті з нагоди 4-ої річниці російсько-української війни

Катерина ЗУБЧУК

«САМЕ З ЦЬОГО БОЛЮ НАРОДИЛАСЯ ІДЕЯ ПРОВЕСТИ АКЦІЮ ПАМ'ЯТІ»

Завдяки соцмережам, ми маємо можливість спілкуватися з пані Юлею. Тож так і дізналася про цю по-

дію, яку зініціювала вона, уродженка села Сереховичі, що на Старовижівщині, й провела разом із такими ж жінками-українками в еміграції. Судячи з почутого, інакше й бути не могло, бо хоч і живе за тисячі кілометрів від Батьківщини, залишається її вірною дочкою, душу котрої ранять всі ті болі й трагедії, які переживають зараз українці.

— Я в Італії уже двадцять п'ять років, але Україна ніколи не виходить з моїх думок. Вирушаючи в Італію на початку 2000-них, я, як і багато інших жінок вірили, що трохи попрацюємо за кордоном, допоможемо дітям стати на ноги й будемо доживати свого віку в спокої вдома, в Україні (по правді, я й досі на це сподіваюся...)

Мій тато ще у 2000-них якось сказав мені: «Буде війна». Пригадую, тоді здивувалася: «Тату, що ви говорите? З ким війна?». — «З руськими», — відповів він. Не вірилися. Хоч і знала, що наші східні сусіди не відпускають нас так легко, але навіть уявити не могла, що вони почнуть таку кри- ваву війну.

Тато помер у 2015 році. Добре, що він не бачить, яка страшна біда прийшла на нашу землю.

І цей біль ми, українці, відчуваємо всюди — навіть за тисячі кілометрів від дому. Ми не можемо не думати про Україну — про сльози і кров, що льється щодня, про страждання полонених, про хлопців і дівчат, які на фронті, — там де ходить смерть, про тих, хто змушений евакуюватися з окупованих територій, і про тих, хто рятує життя. Саме з цього болю народилася ідея провести особливу акцію Пам'яті...

Іноді не потрібно багато розповідати людям, як висловилося Юлія, — достатньо, щоб вони побачили:

— Я підбрала теми про війну для панелей — сорок окремих епізодів. Насправді могло б бути набагато більше, бо ця війна принесла незліченну кількість трагедій. Написала короткі тексти, щоб люди могли зупинитися і прочитати. Моя невістка Ірина підбрала до кожного з них знімки, що було непросто, бо за кожною світлинкою — чийсь життя, чийсь обличчя, чийсь

доля. Потрібно було отримати дозволи на акцію від комуни, організувати людей, розіслати оголошення. У кожного з нас була своя роль. Наталія Рутковська (педагог, як і я, за освітою, котра свого часу приїхала в Італію зі Львова) займалася дозволами та організаційними питаннями, її чоловік — Джанкарло Локо — допоміг із встановленням панелей та музичним супроводом, священник греко-католицької церкви отець Василь Романюк — звернувся до присутніх із молитвою.

А ось організували акцію дві асоціації — «Об'єднані серця», членом якої є Юлія Євтушик (створила асоціацію вже згадана Наталія Рутковська), та «Святого Юди Тадея».

«У ЯКИЙСЬ МОМЕНТ Я НЕ ВИТРИМАЛА І ЗАПЛАКАЛА, І ТОДІ ПОБАЧИЛА, ЩО ПЛАЧУТЬ І ЛЮДИ»

«Єдність, опір, воля. Пам'ятаємо, підтримуємо, молимося!» — таким був девіз акції Пам'яті, яка відбувалася на центральній площі міста Форлі — П'я-

цца Ауреліо Заффі (Piazza Aurelio Saffi).

Серед полеглих за Україну є й мої колишні учні. Я бачу їхні обличчя на Алеї Героїв.

— Того дня на площі постійно зупинялися люди, — розповіла Юлія Євтушик. — Підходили знайомі і зовсім незнайомі, читали, розпитували, просили розповісти більше. Дехто довго стояв мовчки біля світлин. Коли я виступала (а зверталася пані Юлія, до речі, до присутніх італійською мовою, бо ж серед них було багато італійців. — Авт.), говорити було нелегко. У якийсь момент я не витримала і заплакала, й тоді побачила, що плачуть і люди. Після виступу пролунали оплески. Люди підходили, обіймали, дякували. Це був дуже зворушливий момент, який я пам'ятатиму, мабуть, завжди.

І ось такі враження про те, як проходила акція:

■ Шок!

Дев'ятикласник із Ковельщини підпалив автомобіль військового

Унаслідок пожежі були пошкоджені мікроавтобус Volkswagen та припаркована поруч Škoda

Дарина ШЕВЧУК

Ковельський міський районний суд Волинської області виніс вирок учню ківського ліцею «Жива школа», який підпалив автомобіль

військовослужбовця ЗСУ.

Як йдеться у вирокі від 12 березня, дев'ятикласник погодився на пропозицію невідомого у телеграмі, який пообіцяв заплатити 1000 доларів за підпал майна, що пов'язане з держустановами та військовими.

У серпні 2025 року підліток, перебуваючи у селі Білин Ковельського району, отримав відповідні інструкції. Йому надіслали

відео підпалів, пояснили, як діяти, а також вимагали фіксувати виконання завдання на відео зі спеціальним застосунком.

21 серпня хлопець придбав бензин, а вночі 22 серпня у дворі багатоквартирного будинку підпалив мікроавтобус Volkswagen Transporter, який використовував військово-службовець. Унаслідок пожежі також був пошкоджений припаркований поруч авто-

мобіль Škoda Octavia.

Загальна сума збитків перевищила 397 тисяч гривень. Зокрема, власнику мікроавтобуса завдали понад 124 тисячі гривень шкоди, ще понад 273 тисячі гривень — власнику іншого авто.

У суді обвинувачений визнав свою вину та заявив, що щиро кається. Він підтвердив, що погодився на підпал за грошову винагороду.

Суддя Андрій Ча-

ФОТО: ОЛЕЖА ВІДКОСЬ

Отакі от заробітки були в школярів на канікулах... Це колишні учні літньої школи, які працювали на зерновому тоці. А зараз їм пропонують гроші в ТікТокі...

лий визнав неповнолітнього винним за ч. 2 ст. 194 Кримінального кодексу України (умисне знищення або пошкодження майна шляхом підпалу) та призначив йому чоти-

ри роки позбавлення волі. Проте замінив реальне покарання на два роки іспитового терміну.

Окрім цього, суд зобов'язав обвинуваченого разом із закон-

ними представниками відшкодувати матеріальні збитки. Йдеться про майже 428 тисяч гривень.

Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

— На площі майоріли українські та італійські прапори. Горіли свічки — багато свічок, як знак пам'яті про тих, кого забрала російсько-українська війна. Пролунали Державний Гімн України і Гімн Італії. У ці хвилини ми особливо відчували підтримку і солідарність людей, які прийшли розділити з нами наш біль.

Це був день Пам'яті болю і водночас — єдності.

І, звичайно, був спогад про 24 лютого 2022-го, про те, яким був перший день повномасштабного вторгнення росії в Україну:

— Мені зателефонував мій син з України: «Мамо, тут почалася війна».

Перші кадри в теле-новинах були страшними — вибухи на світанку, сирени, стовпи диму. Пам'ятаю людей, які виходили на вулиці перед бронетехнікою, з голими руками, без зброї, і кричали: «Це — Україна! Це — наша земля! Ідіть геть!»

Від того ранку ніхто з нас уже не був таким, як раніше. Перше запитання, яке я собі поставила, було не про те, що буде далі, не про те, хто переможе (у цьому я не мала сумнівів), а про те, що можу зробити я тут і зараз. Хоч почувалася безсилою на далекій відстані, але не могла, як і багато інших співвітчизників, стояти осторонь. Ми почали телефонувати друзям, збирати кошти, готувати допомогу — ліки, дрони, генератори. Мій син доставив перший вантаж до Варшави. Кожна передана посылка була способом сказати: «Ви не самі». Так зробили тисячі українців по всьому світу...

На акції Пам'яті Юлія Євтушик говорила про те, що довелося пережити на війні за чотири роки тим, хто захищає Україну, і хто в тилу допомагає виборювати Перемогу:

— На жаль багато захисників-Героїв загинуло, а ще ж — тисячі тих, хто пропав безвісти. Серед полеглих за Україну є й мої колишні учні. Я бачу їхні обличчя на Алеї Героїв. І щоразу, коли чую Гімн України, на очі навертаються сльози.

...Організатори акції Пам'яті в італійському місті Форлі зібрали багато вражаючих історій і подали їх так у знімках, текстах до них, щоб кожен із присутніх не лише побачив усі страхоттє російсько-української війни, а й відчув серцем. ■

■ Футбол

Завдяки курйозному автоголу, донецький «Шахтар» таки проходить польський «Лех»

Фото: Getty Images.

Команда з Познані дала хороший урок «гірникам», які після перемоги в першому матчі 3:1, думали, що справу вже зроблено і можна «дурня клеїти»

Петро ПАС

ледь не поплавилися за ці шапкозакидацькі настрої. Адже після першого тайму «Шахтар» «горів» уже 0:2 (двічі відзначився потужний (зріст – 184 см) 32-річний шведський футболіст асирійського походження Мікаель Ісхак). Більше того, на початку другого тільки само-віддана гра нашого воротаря Дмитра Різника врятувала від жахливих 0:3...

Більше того, поляки навіть спробували забити третій гол, проте, на щастя, м'яч скасували після перегляду VAR.

А потім «Шахтарю» більш, ніж пощастило: на 67-й хвилині Невертон виконав подачу з лівого флангу, після рикошету польський голкіпер ледве дотягнувся до м'яча і спрямував його в свого захисника Жоау Моутінью, від голови якого кулястий і зрикошетив у сітку воріт. Виявилось, це був рятівний автогол для «гірників».

Проте цей матч засвід-

Виявилось, що цей диво-гол ножицями 19-річного бразильця Ізакі у першому матчі став не лише найкращим голом тижня у Лізі конференцій, а й рятівним для «гірників» у протистоянні з поляками.

ря», вигукуючи гасла проти УПА та Степана Бандери. Також вони імітували сигнали повітряної тривоги, яка часто звучить в Україні. Ой, хай не накличуть на себе біду, бо відстань від, скажімо, нашого Володимира до того ж Кракова трохи більше трьохсот кілометрів, а путінська ракета «Іскандер-М» подолає її за

Тобіас, Назарина (Ізакі, 62), Невертон (Егіналду, 85), Очеретько, Педрінью, Аліссон (Феррейра, 80), Еліас (Траоре, 80).

Отож, з горем наполовину

донецька команда вийшла до 1/4 фіналу Ліги конференцій, де 9 і 16 квітня зустрінеться із АЗ «Алкмар» (Нідерланди), який двічі обіграв чеську «Спарту» Прагу – 2:1 і 4:0.

Польські уболівальники у Кракові імітували сигнали повітряної тривоги, яка часто звучить в Україні.

чив: хвалені бразильці українського клубу мають не сильно дерти носа, адже вони грають не за «Реал» чи «Барселону», а всього лише за посередній «Шахтар»... А щоб потрапити у ТОП-чемпіонати, їм ще треба багато каші з'їсти. Бо нині у Кракові нашому чемпіону відверто пощастило...

Варто відзначити, що і в матчі-відповіді поляки знову відзначилися з негативного боку, адже уболівальники у Кракові неадекватно реагували на футболістів «Шахта-

якихось три хвилини і кілька секунд...

Ліга конференцій. 1/8 фіналу. Матч-відповідь. «Шахтар» (Донецьк, Україна) – «Лех» (Познань, Польща) – 1:2 (0:1 – Мікаель Ісхак, 13 хв.; 0:2 – Мікаель Ісхак, 45+7 хв., з пенальті; 1:2 – Жоау Моутінью, 67 хв., автогол). Перший матч – 3:1. За сумою двох матчів – 4:3.

Стадіон: «Мейські» (Краків, Польща). **Арбітр:** Сандер ван дер Ейк (Нідерланди).

«Шахтар»: Різник, Педро Енріке, Марлон Сантос, Грам,

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 21-го туру: «Кудрівка» – «Полісся» – 0:2, «Олександрія» – «Динамо» – 0:5, «Металіст 1925» – «Полтава» – 2:0, «Кривбас» – «Епіцентр» – 2:1, «Рух Львів» – «ЛНЗ» – 1:2, «Верес» – «Колос» – 0:1, «Карпати» – «Оболонь» – 4:0, «Зоря» – «Шахтар» – перенесено.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 21 ТУРУ:

№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«ЛНЗ» (Черкаси)	21	15	2	4	30:12	47
2.	«Шахтар» (Донецьк)	20	14	5	1	48:12	47
3.	«Полісся» (Житомир)	21	13	3	5	36:14	42
4.	«Динамо» (Київ)	21	12	5	4	49:23	41
5.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	21	9	7	5	33:28	34
6.	«Металіст» (Харків)	20	9	7	4	24:13	34
7.	«Колос» (Ковалівка)	21	8	8	5	20:20	32
8.	«Зоря» (Луганськ)	20	7	7	6	27:24	28
9.	«Карпати» (Львів)	21	6	8	7	29:26	26
10.	«Оболонь» (Київ)	21	6	6	9	17:33	24
11.	«Верес» (Рівне)	20	5	7	8	16:24	22
12.	«Кудрівка» (Кудрівка)	21	5	6	10	24:35	21
13.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	21	6	2	13	25:35	20
14.	«Рух Львів» (Львів)	21	6	1	14	16:32	19
15.	«Олександрія» (Олександрія)	21	2	5	14	14:40	11
16.	«Полтава» (Полтава)	21	2	3	16	16:53	9

У зонці бомбардирів із 9 забитими голами лідирує 20-річний форвард кийського «Динамо» Матвій Пономаренко (зріст – 188 см), який вперше отримав виклик до національної збірної України на матчі проти Швеції 26 березня (21:45) і проти Польщі чи Албанії (31 березня, 21:45).

ТОП-10 КРАЇН

Чемпіонату світу-2026

з легкої атлетики (у приміщенні)

підсумковий МЕДАЛЬНИЙ ЗАЛІК

МІСЦЕ	КРАЇНА	6	7	7	РАЗОМ
1	США	6	7	7	20
2	Велика Британія	3	1	0	4
3	Італія	2	2	1	5
4	Україна	2	1	0	3
5	Бельгія	2	0	1	3
6	Ефіопія	1	3	2	6
7	Нідерланди	1	2	2	5
8	Іспанія	1	1	0	2
9	Польща	1	0	2	3
10	Португалія	1	0	1	2

УКРАЇНА – 4 МІСЦЕ

3 МЕДАЛІ

4-те місце медального заліку – найкращий результат України за 20 років.

ЗНАЙ НАШИХ!

На Чемпіонаті світу-2026 з легкої атлетики у приміщенні, що пройшов у польському Торуні, Україна посіла 4-те загальнокомандне місце, що є найкращим нашим результатом за 20 років. У доробку «синьо-жовтих» три медалі: дві золоті і одна срібна, які здобули в стрибках у висоту.

У жіночому секторі 24-річна Ярослава Магучіх стала чемпіонкою світу із результатом 201 см, а 28-літня Юлія Левченко виборола «срібло» (199 см).

Водночас 24-річний Олег Дорошук із результатом 230 см здобув історичне «золото» – це була перша медаль українців за 12 років у чоловічому секторі. ■

Житло в новобудовах Луцька за рік подорожчало на 10%. Зараз квадратний метр квартир у новобудовах обласного центру Волині в середньому коштує 40,3 тис. грн. Найдорожча «первинка» в Україні – у Львові – до 60,6 тис. грн за метр квадратний.

■ Увага, конкурс!

Яка віднедавна головна фішка курортного Трускавця?

Вияляється, вже навіть не стільки диво-гори і лікувальна джерельна вода, а... дельфінарії! Гідротехнічний комплекс, де живуть і виступають перед глядачами дельфіни

Грицько ГАРБУЗ

Якщо ви вперше читаєте про наш конкурс, то скажемо, що принцип нашої інтелектуальної вікторини справді нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів – гранатобуз).

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз. А зразком, як розгадувати, для вас стане спецзавдання №7 у 2026-му році і відповідь на нього.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-7-2026

«Парнас», «син Зевса та Лето», «Мадам...», «ім'я», «головна фішка курорту на Львівщині», «шерстяні», «друзі ДСНС», «любители молока і риби», «ніби начиталися Глазового», «свистуни», «залишили землю», «доктори наук», «родоначалники стилу»...

Якщо ви поєднаєте ці слова з асоціативного ряду, то здогадаєтеся, фото із чим зображенням ми сьогодні заховали.

Хто зображений на світлині у гранатобузі?

Оминаючи Парнаса, Зевса і Лето, переконалий, більшість із вас три крапки після слова «Мадам...» замінила на «Батерфляй» – «Мадам Батерфляй». Це – одна із найвідоміших опер світу авторства Джакомо Пуччіні, що завдячує своєму успіхові українській сопрано Соломії Крушельницькій (1872–1952). Її назва походить від імені головної героїні – Чіо-Чіо-сан, яку в опері називають Butterfly («Чіо-Чіо» японською означає «метелик»). Але «батерфляй» – це не лише «метелик», але і... стиль плавання. Так його назвали через рух рук: вони одночасно виносяться вперед і нагадують крила метелика. Але «батерфляй» паралельно іменують ще й «дельфіном» через рух тіла і ніг: плавець рухається хвилеподібно, як дельфін у воді...

А хто в нас любить молоко і рибу, народжується з шерстю, допомагає ДСНС рятувати людей на воді і реагує на свист-сигнал, за яким розрізняє своє ім'я й побратимів? Правильно – дельфіни!

І хоч дельфінарії – головна фішка курорту в Трускавці на Львівщині, проте найпершою, випередивши всіх із відповіддю «Дельфіни», знову стала представниця сонячної Черкащини Тетяна Репетилло із села Гуляйполе Звенигородського району, яка й отримає черговий приз від Грицька Гарбуза.

Переможницю назвали – час оголошувати нове завдання.

«СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-12-2026

Сьогодні ми від вас заховали річ, на яку вас виведуть дві яскраві особистості і яких, власне, вона й поєднала. Точніше, зіркову постать і діда майбутнього героя...

Є ця річ і у вас. Можливо, не одна. І, як правило, в кожного члена сім'ї – своя. Буває різного кольору: і синьою, і чорною, і білою...

Асоціативний ряд з особистостями і річчю: «перша книга Біблії», «безвусий», «той, хто вчив правильно нас називати», «вусатий», «Слава нації! Смерть москалям!», «місто Лева», «писанка», «20», «героїзм», «смерть», «Станіслав», «рибак», «Пласт», «шпага», «Золотий хрест», «оспівувач «Петрів»...

Що ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 2 квітня 2026 року (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Зеленський» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних три-вог! ■

Кримінальне читиво

Система «Грошопровід»

Вона знала правду. Він не міг її не шукати. Але система – не відпускає нікого

Василина ПИСАНКА

ЧАСТИНА ПЕРША: «НЕ ЛІЗЬ ГЛИБШЕ. ТРУБА МАЄ ДВА КІНЦІ»

СХОВАНКА, ЩО ВЕДЕ В ТЕМРЯВУ

У кабінеті пахло металом, папером і чимось ще – ледь вловимим, але тривожним.

Слідчий СБУ Андрій Кравчук звик довіряти таким запахам. Вони рідко брехали.

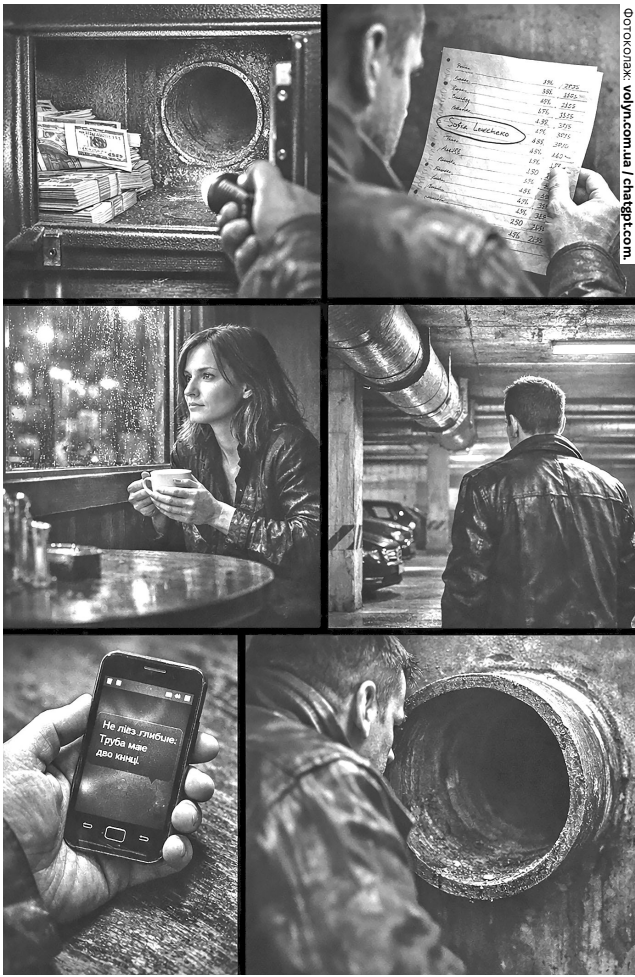
Він стояв біля відкритого сейфа, не звертаючи уваги на пачки доларів і євро. Гроші його не цікавили. Його цікавило те, чого тут не мало бути.

Порожнеча. – Тут щось не так... – тихо сказав він.

Коли ліхтар освітив дно сейфа, всі побачили отвір. І трубу.

– Грошопровід... – прошепотів хтось.

Кравчук лише кивнув. Але в його голові вже складався інший пазл.

Він міг закрити справу. Міг зробити вигляд, що не бачив її імені...

Записуйте рецепт!

Сирнички без борошна і цукру за рецептом Ольги Сумської

Їх народна артистка України вважає найсмачнішими у світі

Марта САЛО

Ольга Сумська випробувала рецепт сирників, у яких немає ні грама борошна чи звичного цукру. Навіть зірки іноді шукають способи зекономити час на кухні без шкоди для фігури.

Акторка на своїй сторінці в Instagram зізналася, що цей кулінарний експеримент став для неї справжнім відкриттям – вона назвала страву найсмачнішою у світі.

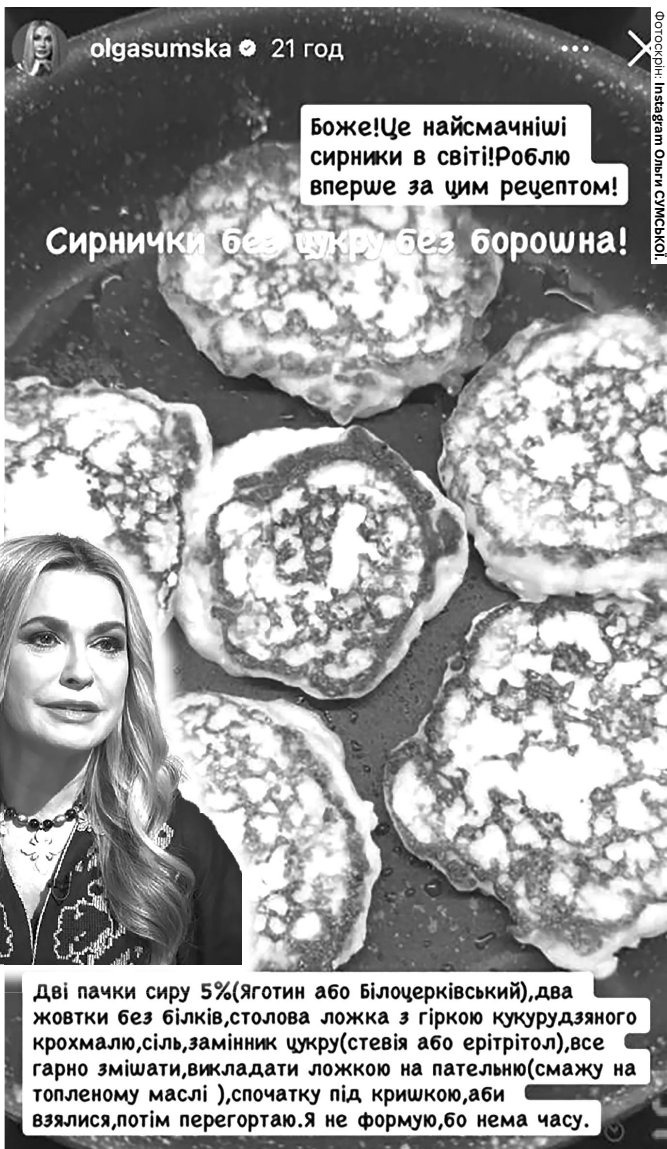
Головна «фішка» рецепту полягає у максимальній простоті: тісто не потрібно довго вимішувати чи власноруч ліпити ідеальні кульки, що неабияк рятuje, коли часу обмаль.

Для приготування артистка бере дві пачки сиру 5% жирності, додає два жовтки та ложку кукурудзяного крохмалю. Солодкість страві надають заміники цукру – стевія або еритритол.

Весь процес смаження відбувається на топленому маслі під кришкою, щоб сирнички добре «взялися», а викладати масу на пательню можна просто ложкою.

Такий підхід робить сніданок ніжним, повітряним і, що найголовніше, абсолютно безпечним для талії.

Акторка підкреслює, що такий варіант ідеально під-

Цей кулінарний експеримент став для акторки справжнім приємним відкриттям.

ходить для тих, хто стежить за вагою, але не готовий відмовлятися від домашніх десертів.

Швидке приготування та мінімум зайвих інгредієнтів роблять цей рецепт справж-

нім хітом для кожної господині.

Ольга вкотре довела: корисна їжа може бути по-справжньому апетитною та простою у виконанні навіть для найзайнятіших людей.

Її ім'я

Список лежав на столі так, ніби чекав саме на нього. Прізвища. Суми. Дати.

Кравчук перегортав сторінки, і з кожним новим рядком ставало важче. А потім...

Він побачив її ім'я. Софія Левченко.

Його пальці зазмерли. – Ні... – ледь чутно сказав він.

– Ви її знаєте? – обережно спитав оперативник.

Кравчук не відповів. Бо відповіді означало визнати те, чого він боявся.

ПРОФЕСІЙНИЙ ПОГЛЯД

Він пам'ятав той вечір. Дощ падав на місто, як шепіт. Вона сиділа в маленькому кафе біля вікна, тримаючи чашку кави двома руками – ніби грілася не від напою, а від життя.

– Ви завжди так дивитесь на людей? – усміхнулася вона.

– Як? – спитав він.

– Ніби намагаєтесь зрозуміти, що вони приховують.

– Це – професійне.

– А якщо я нічого не приховую?

Він тоді вперше усміхнувся.

– Значить, ви – небезпечна.

Вона засміялася. І з того сміху все почалося.

ВБИВЧА «ЕСЕМЕСКА»

– Паркінг – чистий, – доповів оперативник.

Кравчук стояв під бетонною стелею, дивлячись угору.

Десь там – труба. Десь там – сейф.

І десь між ними – правда.

Якщо ти підеш далі... ти не зможеш повернутися.

– Вони не просто виводили гроші, – сказав він. – Це – система.

– Але навіщо такі складності?

Кравчук не відповів. Бо в цей момент його телефон тихо завибував.

Невідомий номер. Він відкрив повідомлення.

І поблід.

«Не лій глибоше. Труба має два кінці».

«ТИ НЕ ПОВИНЕН БУВ ЦЬОГО БАЧИТИ»

– Алло, – сказав він, набравши знайомий номер.

Тиша.

А потім...

– Андрію... – тихий голос. – Софія.

– Де ти? – різко спитав він.

– Ти не повинен був цього бачити...

– Ти в цьому? Пауза.

Довга. Важка.

– Все не так, як ти думаєш.

– Тоді як?!

– Якщо ти підеш далі... ти не зможеш повернутися.

Його рука стиснула телефон.

– А ти вже не повернулася?

І тоді вона заплакала. Тихо. Так, як плачуть люди, які давно знають правду.

МЕЖА

Кравчук стояв біля тієї самої труби. Темрява в ній здавалася живою. Наче вона дивилася у відповідь.

Він міг закрити справу. Міг сказати, що це просто ще одна схема.

Міг зробити вигляд, що не бачив її імені.

І залишитися живим.

Але тоді... він втратить її назавжди.

І, можливо, себе теж.

... Він нахилився ближче до отвору.

І прошепотів:

– Я йду.

Продовження в наступному номері «Волині».

Корисні поради

Чому не можна приймати гарячий душ після 65 років

Багато людей звикли вважати щоденні водні процедури абсолютно непорушним стандартом чистоти. Однак із віком такі рутинні звички можуть стати справжньою загрозою для вашого організму

Денис КОРОТИНСЬКИЙ

Більшість сучасних дерматологів та лікарів-геріатрів рекомендують приймати повноцінний душ лише два або три рази на тиждень. Така оптимальна частота обмежує пересушування тканин і водночас дозволяє підтримувати належний рівень чистоти.

Удні без повноцінного купання експерти радять просто проводити швидкий локальний догляд за допомогою вологої мочалки. Зазвичай цілком достатньо щоденного миття обличчя, рук, пахв та стоп, які найшвидше потіють протягом дня.

Людам старшого віку при прийомі душу треба знизити звичну температуру на кілька градусів, щоб уникнути раптового погіршення самопочуття.

Цілком достатньо щоденного миття обличчя, рук, пахв та стоп, які найшвидше потіють протягом дня.

Медики наполегливо радять скоротити загальний час перебування під струменем води максимум до 10 хвилин.

Також варто обов'язково знизити звичну температуру на кілька градусів, щоб уникнути раптового погіршення самопочуття.

Після завершення процедури необхідно дуже делікатно осушувати тіло легким прикладанням рушника замість агресивного розтирання.

Одразу після цього бажано нанести на злегка вологу шкіру якісний зволожувальний лосьйон або спеціальний емомент.

Україна у ніч на 29 березня о 3:00 переходить на літній час. А це може негативно позначитися на самопочутті людей, оскільки через переведення годинників навесні організм фактично втрачає одну годину сну. Такі зміни порушують природні біологічні ритми, що призводить до втоми та труднощів зі сном. Нашому організму іноді потрібно кілька тижнів, щоб повністю адаптуватися до нового графіка. Тому фахівці радять більше бути на ранковому сонячному світлі, обмежувати кофеїн і уникати яскравого світла від екранів увечері.

О 3-ій ночі 29 березня переводимо стрілку на 4-ту годину

■ До сліз

Інші світи, де теж співають

Ті, хто пам'ятає часи, коли телефон був прикутий до стіни – зазвичай у коридорі чи на кухні, – впізнають у цій історії щось дуже рідне. Це спогад, який я бережу в самому серці

Пол ВІЛЛАРД

Коли я був малим, мій батько мав один із перших телефонів у нашому містечку. Пам'ятаю ту чорну коробку і блиску-чу важку слухавку, що висіла збоку. Я був замалий, щоб дотягнутися до неї, але обожнював слухати, як мама розмовляє, зачаровано завмираючи біля її ніг.

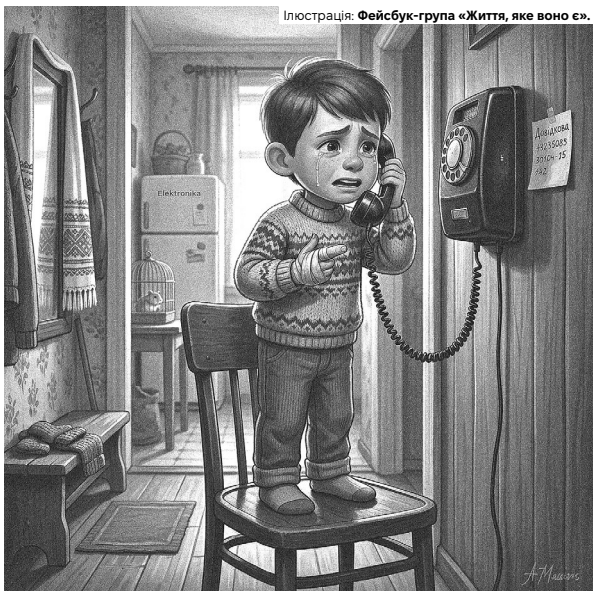
Згодом я зрозумів, що в тій магічній скриньці живе особлива людина. Вона називалася «Довідкова, слухаю» – і здавалося, вона знає геть усе на світі. Вона могла дати будь-який номер, сказати точний час або допомогти з питаннями, великими й малими.

Вперше я наважився покликати її сам, коли мами не було вдома – пішла до сусідки по сіль. Я грався в підсобці біля батькового верстака і випадково влучив молотком по пальцю. Біль був гострий, слези котилися градом, а хата – порожня... Я блукав кімнатами, смочучи набряклий палець, поки не спинився біля сходів.

Згадав про телефон! Підтягнув важкий стілець, вийшов на нього і зняв слухавку. Притиснув до вуха і прошепотів:

– Довідкова, будь ласка...

Після кількох щирих кліків почувся лагідний, виразний голос:

Ілюстрація: Фейсбук-група «Життя, яке воно є».

– Я вдарив палець... – захлинувся я плачем, нарешті знайшовши того, хто мене вислухає.

– Довідкова слухає.
– Я вдарив палець... – захлинувся я плачем, нарешті знайшовши того, хто мене вислухає.

– Хіба мами немає вдома? – запитала вона.

– Ні, я сам-один, – про- бурмотів я.

« Я ніколи не мала своїх дітей, і ти став для мене промінчиком світла. »

– Кров іде?
– Ні... просто дуже бо- лить.

– Ти можеш відчинити холодильник?

– Можу.

– Тоді відколупай шма- точок льоду і притисни до пальчика, – сказала вона спокійно, і мені вмиль ста- ло легше.

З того дня я дзвонив їй з приводу всього на сві- ті. Вона допомагала мені з географією – знайти на карті, де Ліван, а де далекі Гімалаї. Ми разом розв'я-

зували задачі з математи- ки. Вона навіть пояснила мені, чим краще годувати мого хом'яка.

Коли наша канарка Піпа померла, я знову на- брав її. Вилив їй увесь свій сум, питаючи, чому така гарна пташка, що так со- лодко співала, має тепер нерухомо лежати в клітці. Вона терпляче слухала, а потім тихо промовила:

– Павлику, завжди пам'ятай – є й інші світи, де теж співають.

І ці слова принесли мені дивне заспокоєння.

Я виріс у маленько- му селищі, а коли мені виповнилося дев'ять, ми переїхали до великого мі- ста. Я страшенно сумував за нею. Моя «Довідкова» залишилася в тій старій дерев'яній коробці. Але спогади про наші розмови йшли зі мною крізь юність. У хвилини сумнівів я зга- дував її терпіння і доброту.

...Минули роки. Вже будучи студентом, я опи- нився в тих краях. Під час перерви між справами я підійшов до таксофона і набрав номер станції.

– Довідкова, слухаю, – сказав я.

На моє величезне зди- вання, відповів знайо- мий голос:

– Довідкова.

– А ви можете підказа- ти, як правильно пишеться слово «ремонтувати»? – запитав я з усмішкою.

Після короткої паузи вона тихо відповіла:

– Мабуть, твій палець уже давно живив, синку.

Я засміявся:

– То це справді ви! Чи знаєте ви, скільки важили для мене наші розмови всі ці роки?

– А чи знаєш ти, – мо- вила вона, – скільки радо- сті твої дзвінки приноси- ли мені? Я ніколи не мала своїх дітей, і ти став для мене промінчиком світла.

Я сказав, що часто ду- мав про неї, і запитав, чи можу зателефонувати ще раз.

– Будь ласка, – відпові- ла вона. – Просто поклич Стефанію.

Через три місяці я зно- ву набрав номер. Але від- повів інший, чужий голос.

– Можу я почути пані Стефанію? – запитав я.

– Ви її родич?

– Я її старий друг.

– Мені шкода... – від- повіла жінка. – Стефанія останнім часом хворіла і працювала лише на пів ставки. Вона відійшла п'ять тижнів тому.

Я вже збирався по- класти слухавку, як жінка додала:

– Зачекайте... Ви Пав- ло?

– Так.

– Стефанія залишила для вас записку. Написала про всяк випадок, якщо ви зателефонуете. Ось, послухайте: «Скажи йому, що є й інші світи, де теж співають. Він зрозуміє, що це означає».

Я подякував і поклав слухавку. Я все зрозумів. ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП

НА 30 БЕРЕЗНЯ – 5 КВІТНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень вимагатиме рішучості та швидкої реакції на події. Можуть з'явитися нові завдання або відповідаль- ність, яка відкриє перспективи. Важливо не діяти імпульсивно, а продумувати кожен крок. У стосунках краще уникати супе- речок через дрібниці.

Сприятливий день – вівторок, **несприятливий** – неділя.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Ваше терпіння дасть результат у справах, які довго не рухалися з місця. Ймовірні приємні фінансові новини або стабілізація ситуації. Не перевантажуйте себе роботою. У коханні важливо більше довіряти партнеру.

Сприятливий день – четвер, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тиждень буде насичений подіями, розмовами та новими знайомствами. Деякі ідеї можуть стати почат- ком важливих змін. Уникайте поверхневих рішень. У стосунках можливі теплі зустрічі та приємні новини.

Сприятливий день – середа, **несприятливий** – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Зосередьтеся на родині та домашніх справах. Вашої уваги можуть потребувати близькі люди. Намагайтеся не накопичувати емоції, а говорити про них. У стосунках важ- ливі підтримка і щирість.

Сприятливий день – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваші ініціативи отримають підтримку, якщо прояви- те наполегливість. Гарний час для творчих ідей і само- реалізації. Водночас не забувайте про баланс між роботою і відпочинком. У коханні варто стримувати емоції.

Сприятливий день – неділя, **несприятливий** – четвер.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Час навести лад у справах і фінансах. Ваша уваж- ність допоможе уникнути помилок. Можливі корисні поради від досвідчених людей. У стосунках важливо не кри- тикувати, а підтримувати.

Сприятливий день – вівторок, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Тиждень сприятиме новим знайомствам і цікавим ідеям. Ви зможете знайти натхнення у спілкуванні з ін- шими. Не сумнівайтеся у своїх рішеннях. У любовній сфері можливі романтичні моменти.

Сприятливий день – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Краще не розкривати всі свої плани наперед. Зо- середженість і обережність допоможуть уникнути по- милок. Можливі важливі внутрішні рішення. У стосунках варто уникати ревності і підозр.

Сприятливий день – четвер, **несприятливий** – неділя.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

З'являться нові можливості для розвитку або навчан- ня. Гарний період для поїздок і розширення кругозору. Не бійтеся братися за щось нове. У коханні щирість стане ключ- ем до гармонії.

Сприятливий день – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Результати вашої праці почнуть проявлятися. Мож- ливі приємні новини в кар'єрі або фінансах. Намагайте- ся не брати на себе зайвого. У стосунках важлива підтримка і спокій.

Сприятливий день – середа, **несприятливий** – субота.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Тиждень принесе нові ідеї та бажання щось зміни- ти. Добрий час для творчості та планування. Деякі зна- йомства можуть виявитися дуже корисними. У любовній сфері можливі приємні сюрпризи.

Сприятливий день – субота, **несприятливий** – вівторок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Варто трохи зменшити темп і прислухатися до себе. Інтуїція допоможе знайти правильні відповіді. Гарний час для спокійної роботи та відновлення сил. У стосунках важ- ливі довіра і відвертість.

Сприятливий день – четвер, **несприятливий** – понеділок.

■ Судoku

			8	7			9
8				5			5
9	6		2				8
1		4	9	6		2	
	8						
	5				7	9	1
				4	8		
7			5				
	9					5	4

Відповіді на судoku за 18 березня.							
8	1	6	9	4	5	3	2
2	9	7	3	8	6	4	5
4	5	3	1	7	2	6	8
5	2	4	8	6	7	9	1
1	7	8	5	3	9	2	6
3	6	9	4	2	1	8	7
9	3	2	7	1	8	5	4
7	8	5	6	9	4	1	3
6	4	1	2	5	3	7	9

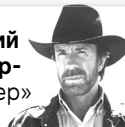
Заповніть порожні клітинки так, щоб в кожному рядку, стовпчику і квадраті 3×3 були цифри від 1 до 9 по одному разу.

98% укра- інців погоджу- ється допусти- ти внутрішню переміщення осіб у своє оточення. 3 них майже 58% не проти мати таких сусідів, колег та друзів, а 40% згодні бути частиною одного суспіль- ства. Такі ре- зультати дослі- дження KMIC.

Курйоз: на виборах у муніципалітеті Арсі-сюр-Об у Франції Гітлер переміг Зеленського. Там у виборах взяли участь кандида- ти на посаду очільника громади з такими прізвищами: Шарль Ітт- лер (у французькому написанні – Hittler) та Антуан Рено-Зіленські.

20 березня помер голлівудський актор, легенда бойовиків Чак Нор- ріс (на фото). «Техаський рейнджер» відійшов у вічність у віці 86 років.

ВОЛИНЬ

NOVA

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна договірна. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Передплати і розповсюдження
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна
Політики	Спеціальні кореспонденти
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Інформації	ІВАНЮК Раїса Іванівна
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Євгенівна	Літературний редактор
Інтернет-новин	ЗОГАЙКО Катерина Євгенівна
НЕКОЗ Наталія Валеріївна	

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052990000026007000803281 K5
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8160.

Замовлення № 442.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39 – 51 за 2025 рік, №№ 1 – 6, 10 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ, у співпраці з Мурчиком-Копілотом

СЕРІЯ № 22: «ТЕЛЕФОН ЯК ГЛИБОКА АРХЕОЛОГІЯ ЛЮБОВІ»

У Великій Груші кажуть: якщо Параска щось шукає – то або знайде, або перекопає пів села.

Цього разу почалося все з картоплі. Точніше, з перекопування клаптика городу під картоплю.

– Омеляне, я тобі кажу, тут була моя лопата! – бурчала баба Параска, стоячи посеред городу, як командир перед боем. – Не могла вона сама кудись піти!

– Та я її не брав... – тихо відказував дід Омелян, уже відчуваючи, що справа пахне не сапоку.

– Не брав... А хто брав? Палажка?! – прищурилася Параска.

І пішло.

... Копала вона сердито. Не город – правду. Земля летіла, як із кулемета. І раптом – дзень!

– О!

Параска завмерла.

– Омеляне! Йди сюди! Я щось відкопала! Він підійшов обережно, як до мінного поля.

З землі визирало щось блискуче.

Телефон. Старий. Кнопковий. У пакетику.

– Та це ж... – прошепотів Омелян.

– Це ж... не мій, – сказала Параска. І вже тихіше додала: – І не твій.

І тут вона підняла очі. Повільно. У бік сусідського двору.

Мурчик-Копілот, си-

дячи на паркані, при-мружився:

– О, почалося. Зараз буде розкоп не гірший, ніж у археологів. Тільки замість кісток – нерви.

... – Палажкооо! – гукнула вона так, що кури попадали.

Палажка визирнула з-за тину.

– Чого ти кричиш, як сирена?

– Йди сюди. Зараз будемо археологію робити.

... Телефон включився не одразу. Але включився. І от тоді... почалася справжня наука.

– О! Диви! «Мій голубчику»... – читала Параска вголос. – Це хто тут у нас голубчик?!

Омелян почервонів, як буряк у борщі.

– Та то... може, не мені...

– А кому?! Адресат «Омелянко». Омелянко!!! Скільки Омелянів є у Великій Груші? Один! І той у мене під спідницею, я думала! – різко повернулася до нього Параска.

Палажка стояла мовчки.

– Читай далі, – тихо сказала вона.

...Мурчик позіхнув і лїниво махнув хвостом:

– «Голубчику»... Ну все. Зараз полетять не голуби – тарілки.

І Параска прочитала.

– «Чому ти тоді їй квіти вручив?»

– «І як ти дивився...»

– «І як не забув...»

Тиша впала така, що навіть гуси перестали шипіти.

... – Ага... – повільно сказала Параска. – То ці квіти й досі муляють...

Омелян ковтнув.

– Параско, я...

– Мовчи! – підняла вона руку. – Я ще не дочитала!

... – «Ти ж тоді вибрав її...» – читала далі Параска. – Ооо, тут уже цікаво...

Палажка відвела погляд.

– «Але серце... Воно ж так болить. А потім я полюбила щиро Пилипа. І про тебе не забула. Майже...»

Параска опустила телефон.

Подивилася спочатку на одну.

Потім на другого.

І раптом... сіла прямо на грядку.

Мурчик тихо прокоментував:

– Оце вже серйозно. Коли Параска сідає – значить, зараз або мир, або кінець світу. Третєго не дано.

... – Ну ви даєте... – сказала вона.

– Параско... – тихо почав Омелян.

– Та мовчи ти вже! – махнула вона рукою. – Я ж не дурна...

Пауза.

– Я ж бачу, як ти на неї дивишся, коли думаєш, що я не бачу. І як вона на тебе зирить...

Омелян опустив голову.

Палажка стояла, наче винна школярка.

... І тут Параска зробила те, чого ніхто не чекав. Вона засміялася.

Спочатку тихо. А потім – голосно.

– Та ви як ті підлітки! – витирала сльози. – Закопали телефон! Ви ще голубів поштових заводіть, щоб від мене ховатися!

Мурчик хмикнув:

– Голуби – то вже класика. Але тут у них нова технологія: підземна пошта любові.

... – Параско... ти не

сердишся?.. – обережно спитав Омелян.

Вона глянула на нього довго.

– Серджуся.

Пауза.

– Але не за те, що писав.

– А за що?

– Що безграмотно! – підняла телефон. – «Не забув» через «и»! Омеляне, ти ж у мене грамотний!

Палажка пирснула.

Омелян вперше за день усміхнувся.

... Параска встала, обтрусилася руки.

– Так. Значить так. Телефон я забираю.

– Для чого? – здивувалися обоє.

– Буду перечитувати. Щоб знати, що у вас там у серцях твориться.

І, вже відходячи, дала:

– І, Палажко...

– Що?

– Як будеш писати – то пиши красиво. Бо я тепер головний редактор вашої любові!

... А ввечері вся Велика Груша знала: що в селі з'явилася нова професія – археолог почуттів. І звати її – баба Параска.

Першим про це «Агенту» Левку, який під ніч повернувся з міста, повідомив листоноша Іван Почуй-Зубрицький.

І як «Агент» не намагався приховати реакцію на новину, проте... почервонів.

Мурчик-Копілот підсумував, вмиваючись лапою:

– Ех, люди... Думають, що закопали – і ніхто не знайде. А любов – вона як кістка: завжди вилизе. Навіть без мого нюху.

Далі буде. ■

Золоті слова

Чим війна закінчиться? Нашою перемогою. У це треба твердо вірити. Немає ніякого сумніву. Бо правда з нами. А там, де правда, там Бог. А де Бог, там перемога. Завжди.

(Патріарх ФІЛАРЕТ (1929–2026), Почесний патріарх ПЦУ, один із ключових діячів українського церковного руху за незалежність).

Фото: facebook/PatriarchPhilaret.

2026 БЕРЕЗЕНЬ - КВІТЕНЬ

Алла, Віра, Ганна, Гаврило, Василь, Кіндрат, Лариса, Марія, Малахій.

26 Четвер День Національної гвардії України.

схід – 10:27, захід – 03:22. Зростаючий опуклий місяць. 7-й день.

схід – 06:08, захід – 18:41. Тривалість дня – 12:33. Тривалість ночі – 11:27.

Іван, Кіндрат, Макар, Олександр, Павло, Мануйло, Мефодій, Мотрона, Охрім, Феодосій.

27 П'ятниця День нефролога. Міжнародний день театру.

схід – 11:49, захід – 04:01. Зростаючий опуклий місяць. 8-й день.

схід – 06:06, захід – 18:42. Тривалість дня – 12:36. Тривалість ночі – 11:24.

Ілля, Іларіон, Марія, Степан, Боян, Євстрат, Лазар, Сава.

28 Субота Година Землі (20:30–21:30).

схід – 13:14, захід – 04:29. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.

схід – 06:03, захід – 18:44. Тривалість дня – 12:41. Тривалість ночі – 11:19.

Іван, Марко, Кирило, Остап, Ісак, Потап, Пилип, Євстахій.

29 Неділя День фортепіано. Перехід на літній час.

схід – 15:36, захід – 05:49. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.

схід – 07:01, захід – 19:46. Тривалість дня – 12:45. Тривалість ночі – 11:15.

Іван, Захар, Зосим, Пантелеймон, Софрон, Сава.

30 Понеділок 30.03. 2014 року в Харкові вперше прозвучала приспівка про путіна (путін — х*йло!).

схід – 16:55, захід – 06:04. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.

схід – 06:59, захід – 19:47. Тривалість дня – 12:48. Тривалість ночі – 11:12.

Веніамін, Ганна, Інокентій, Іпатій, Акакій, Аполлінарій, Влас, Яків.

31 Вівторок 31.03. 1889 року офіційне відкриття Ейфелевої вежі: Гюстав Ейфель підняв французький прапор на маківці архітектурної споруди.

схід – 18:12, захід – 06:17. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.

схід – 06:57, захід – 19:49. Тривалість дня – 12:52. Тривалість ночі – 11:08.

Марія, Макар, Марко, Аврам, Юхим, Мелетій, Ельвіра, Гордій.

1 Середа День сміху. Міжнародний день птахів (День орнітолога).

схід – 19:27, захід – 06:28. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.

схід – 06:55, захід – 19:51. Тривалість дня – 12:56. Тривалість ночі – 11:04.

Магнітні бурі у квітні

Джерело: ukr.net.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе своїх рідних!

Слабкі: 3, 16, 22, 29.

Середні: 5, 9, 10, 11, 17, 24.

Сильні: 4, 18, 23.

Анекдоти

– Куме, ти так схудла, така фігурова стала, як це тобі вдалося?

– Як, як... Чоловік генерала на педалях купив!

Кум зі сльозами на очах обіймає свою машину, цілує капот, дверцята, грати радіатора.

Інший кум запитує:

– Продаєш, чи що?

– Та ні, дружина права отримала.

– А вдома? – А вдома всі здорові, дякувати Богу!

Кум зі сльозами на очах обіймає свою машину, цілує капот, дверцята, грати радіатора.

Інший кум запитує:

– Продаєш, чи що?

– Та ні, дружина права отримала.

Прогноз погоди з 25 березня по 2 квітня

Середа 25 березня	Четвер 26 березня	П'ятниця 27 березня	Субота 28 березня	Неділя 29 березня	Понеділок 30 березня	Вівторок 31 березня	Середа 01 квітня	Четвер 02 квітня
мін. 0° макс. +16°	мін. +6° макс. +14°	мін. +6° макс. +14°	мін. +6° макс. +16°	мін. +6° макс. +15°	мін. +6° макс. +13°	мін. +4° макс. +10°	мін. +3° макс. +9°	мін. +2° макс. +8°